

ปัญหาพิเศษ

T097431

เรื่อง

การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย
Export Demand Analysis for Thai Longan to Hong Kong and Indonesia

นางสาว เพ็ญวิภา เหล่าวัฒนวงศ์
นางสาว สรวิทย์ ธนพานิชกุล
นางสาว วรณทณี ลิ้มภูมิศักดิ์

เสนอ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2548

๕๓๗.

พ 896๓

2548

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 97431

วันเดือนปี..... 8 JUN 2009

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย
Export Demand Analysis for Thai Longan to Hong Kong and Indonesia

ของ

นางสาว เพ็ญวิภา เหล่าวัฒนวงศ์

นางสาว สรวิทย์ ธนพานิชกุล

นางสาว วรรณทณี ลิ้มภูมิศักดิ์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

(วท.บ. บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2548

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

โอบอล สุวรรณเมฆ 24 กพ 48

(ดร.โอบอล สุวรรณเมฆ)

กรรมการปัญหาพิเศษ

เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ 24 กพ 48

(อาจารย์เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ)

หัวหน้าภาควิชาฯ

อภิสิริ แก้วฉา 6 3 48

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิริ แก้วฉา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง: การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย

โดย: นางสาว เพ็ญวิภา เหล่าวัฒนาวงศ์

นางสาว สรวิทย์ ธนพานิชกุล

นางสาว วรรณิณี ลิ้มภูมิศักดิ์

ชื่อปริญญา: วิทยาศาสตร์บัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

สาขาวิชาเอก: บริหารธุรกิจเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ: โอบอล สุวรรณเมฆ 24 ก.ค. 48

(โอบอล สุวรรณเมฆ)

ลำไยเป็นหนึ่งในผลไม้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งออกแต่ละปีสามารถทำรายได้ให้แก่ไทยได้มากกว่า 1,900 ล้านบาท โดยมีตลาดหลักคือ ตลาดฮ่องกงและตลาดอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นตลาดที่สำคัญจากความไม่แน่นอนในปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย จึงเห็นควรทำการวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการส่งออกลำไยให้ขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการผลิตทั่วไปและการตลาดส่งออกลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซีย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซียโดยใช้สมการถดถอยเชิงพหุคูณและวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆของสมการอุปสงค์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด พร้อมทั้งการพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย โดยทำการพยากรณ์ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 และเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาตลาดส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียให้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง เมื่อพิจารณาราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง (CPI) ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง (CPI) และรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง (CPI) พบว่ารายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงมากที่สุด รองลงมา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปฮ่องกงตามลำดับ โดยพิจารณาจากค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 7.171 2.565 และ 1.104 ตามลำดับ เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ส่วนผลการพยากรณ์ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 พบว่ามีปริมาณลำไยของฮ่องกงแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงขึ้นเรื่อยๆ ตลอดในช่วงเวลาที่ทำการพยากรณ์ จึงนับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะนำไปสู่การส่งออกต่างประเทศมากขึ้น

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย พบว่าราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย พบว่าราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียมากที่สุด รองลงมา คือ รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย และราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย ตามลำดับ โดยพิจารณาจากค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.822 0.695 และ 0.256 ตามลำดับ โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ส่วนผลการพยากรณ์ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 พบว่ามีปริมาณลำไยอินโดนีเซียแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงขึ้นเรื่อยๆ ตลอดในช่วงเวลาที่ทำการพยากรณ์ จึงนับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะนำไปสู่การส่งออกต่างประเทศมากขึ้น ในส่วนของผลการวิเคราะห์ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงต่อการเปลี่ยนแปลงของ ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง คือ ราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวนี้มีลักษณะความยืดหยุ่นมาก (elastic) ดังนั้นสามารถใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาได้เพราะการลดราคาส่งออกจะมีผลให้ปริมาณความต้องการของฮ่องกงเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกลำไยอีกชนิดหนึ่ง คือ รายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับตัวด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวมีลักษณะความยืดหยุ่นมาก (elastic) ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการส่งออกก็ คือ ให้ความรู้และเพิ่มความต้องการในการบริโภคสินค้าลำไยของตลาดฮ่องกงมากขึ้น โดยปรับปรุงกลยุทธ์ทางการผลิตและการตลาดเพื่อชักจูงให้ผู้บริโภคมีความสนใจมากยิ่งขึ้น และผลการวิเคราะห์ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่มีผลต่อเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย คือ ราคาส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวนั้นมีลักษณะความยืดหยุ่นมาก (elastic) ดังนั้น สามารถใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาได้เพราะการลดราคาส่งออกจะมีผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกลำไยอีกชนิดหนึ่งคือ รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวมีลักษณะความยืดหยุ่นน้อย (inelastic) แสดงว่าเมื่อรายได้ของประชากรเปลี่ยนแปลงก็จะมีผลต่อปริมาณความต้องการบริโภคไม่มาก ดังนั้นการลดต้นทุนการผลิตและการส่งออกเพื่อให้ลำไยของไทยราคาถูกลงจะมีผลจงใจให้เกิดการบริโภคลำไยของไทยมากขึ้น

จากการศึกษาอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยในตลาดต่างประเทศพบว่าราคาส่งออกลำไยเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการกำหนดอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียซึ่งเป็นตลาดหลักในการส่งออกลำไยของไทย โดยค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยเป็นแบบยืดหยุ่นมาก ดังนั้นนโยบายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมราคาเพื่อการส่งออกสมควรที่จะได้นำมาใช้เพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปยังทั้งสองประเทศ โดยหาทางลดค่าใช้จ่ายในการส่งออกซึ่งจะทำให้ราคาลำไยส่งออกของไทยลดลง ในด้านการผลิตควรมีการปรับปรุงขั้นตอนการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิต เพื่อลดต้นทุนในการผลิตให้ได้ปริมาณผลผลิตที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออกที่มากขึ้นเป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ราคาส่งออกลำไยลดลง นอกจากนี้ในด้านการเงิน ควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อเกษตรกรและสหกรณ์และภาครัฐทั้งนี้เมื่อราคาส่งออกลดลงผู้บริโภคจะมีปริมาณความต้องการลำไยมากขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตต้องมีการเพิ่มปริมาณการผลิต จึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้เงินมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ ทั้งนี้ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาตลอดจนการตรวจทานแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ให้มีความถูกต้องจาก ดร. โอปอล์ สุวรรณเมฆ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบคุณอาจารย์ เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ กรรมการปัญหาพิเศษที่ได้ตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องตลอดจนปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ประเมศร์ อัสวเรืองพิภพ และอาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตรทุกท่านที่ได้ที่กรุณาให้ความช่วยเหลืออบรมความรู้ด้านสาขาวิชาต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้

นอกจากนี้ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐบาลได้แก่ กรมส่งเสริมการส่งออก และกรมศุลกากรที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูล ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตรที่อำนวยความสะดวก ในด้านการจัดพิมพ์รูปเล่มของปัญหาพิเศษฉบับนี้ ตลอดจนเพื่อนๆ สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตรที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นอย่างดีมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญที่สุดและให้ความช่วยเหลือทางด้านทุนทรัพย์ของผู้ศึกษาให้การทำปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

เพ็ญวิภา เหล่าวัฒนาวงศ์
สรวิชัย รัตนพานิชกุล
วรรณทณี ลิ้มภูมิศักดิ์

มีนาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
สารบัญตารางภาคผนวก	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
ขอบเขตของการศึกษา	8
นิยามศัพท์	9
วิธีการศึกษา	9
การเก็บรวบรวมข้อมูล	9
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
บทที่ 2 โครงร่างทางทฤษฎี	11
การตรวจเอกสาร	11
สมมติฐานของการศึกษา	13
แนวคิดทางทฤษฎี	14
ทฤษฎีอุปสงค์	14
แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	23
บทที่ 3 การผลิตและตลาดส่งออกสำคัญและขั้นตอนการส่งออกลำไยของไทย	26
การผลิตลำไยของไทย	26
แหล่งผลิตลำไย	26
การเตรียมการและการปลูกลำไย	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

ตลาดส่งออกสำคัญและขั้นตอนการส่งออกลำไยของไทย	31
ตลาดฮ่องกง	31
ตลาดอินโดนีเซีย	35
ระเบียบและขั้นตอนการส่งออกลำไย	38
มาตรฐานลำไย	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์	
เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย	40
สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง	41
ความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง	42
ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง	43
สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย	44
ความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย	45
ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย	46
การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง	47
การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย	48
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	49
สรุป	49
ข้อเสนอแนะ	53
เอกสารอ้างอิง	55
ภาคผนวก	58
ภาคผนวก ก	59
ภาคผนวก ข	64
ภาคผนวก ค	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลไม้ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2545-2546	2
2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยไปยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2544-2546	4
3 มูลค่าการนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ. 2543-2546	5
4 สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ. 2543-2546	5
5 มูลค่าการนำเข้าลำไยของอินโดนีเซียจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ. 2543-2546	6
6 สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าลำไยของอินโดนีเซียจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ. 2543-2546	6
7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและ อินโดนีเซียปี พ.ศ. 2542-2546	7
8 พื้นที่ปลูกทั้งหมด พันธุ์ ผลผลิตเฉลี่ยทางวิชาการ ผลผลิตเฉลี่ย ของเกษตรกรและแหล่งปลูกลำไย	27
9 ราคานำเข้าเฉลี่ยลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซียปี พ.ศ. 2542-2546	31
10 ปริมาณนำเข้าลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซียปี พ.ศ. 2542-2546	32
11 การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง	47
12 การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย	48

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การเปลี่ยนแปลงปริมาณความต้องการซื้อ	16
2	การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์	18
3	ลักษณะของเส้นอุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นแตกต่างกัน	21
4	แผนภูมิขั้นตอนการผลิต	30
5	แผนภูมิแสดงการส่งออกลำไย	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ผลไม้เป็นสินค้าเกษตรประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญในการส่งออก จากเดิมการปลูกไม้ผลเพื่อการบริโภคภายในประเทศ ต่อมา มีการส่งเสริมคุณภาพเพื่อการส่งออกให้เพิ่มสูงขึ้นประกอบ ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์และสภาพทางอากาศของประเทศไทยที่เอื้ออำนวยให้ปลูกผลไม้ได้หลายชนิด ประกอบกับปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยรวมทั้งมีเทคนิคในการปรับปรุงพันธุ์ดีขึ้นจึงทำให้ผลผลิตต่อไร่ที่ได้เพิ่มสูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2546 มีปริมาณการส่งออกเท่ากับ 1,224,713 ตัน เพิ่มจากในปี พ.ศ. 2545 ถึง 93,491 ตัน (ตารางที่ 1) หากคิดเป็นมูลค่าการส่งออกแล้วพบว่าในปี พ.ศ. 2545 มีมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 31,730.26 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 36,564.09 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2546 (ตารางที่ 1) จะเห็นได้ว่าผลไม้เป็นสินค้าที่มีความสามารถในการขยายการส่งออกสูง ดังนั้นจึงได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกไม้ผลบางชนิด เช่น มะม่วง เงาะ ลำไย มังคุด ส้มโอและทุเรียน เป็นต้น เพื่อเพิ่มปริมาณผลิตผลอันจะส่งผลถึงปริมาณเพื่อการส่งออกที่เพิ่มขึ้น ลำไยเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี เพราะสามารถส่งออกได้ทั้งในลักษณะลำไยสด ลำไยแช่แข็ง ลำไยกระป๋อง และลำไยอบแห้ง ลำไยจึงเป็นผลไม้ที่ตลาดมีความต้องการมาก ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศส่งผลให้ราคาอยู่ในระดับที่น่าพอใจ โดยในปี พ.ศ. 2544 มีปริมาณการส่งออกลำไยไปยังประเทศคู่ค้าเท่ากับ 101,299 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,910.73 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2545 มีปริมาณการส่งออกเพิ่มเป็น 113,166 ตันเป็นมูลค่าถึง 1,940.28 ล้านบาท (ตารางที่ 1)

ปัจจุบันลำไยเป็นผลไม้ที่ต่างประเทศให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ตลาดลำไยที่สำคัญ ได้แก่ฮ่องกง อินโดนีเซีย จีน สิงคโปร์ และมาเลเซีย เป็นต้น จากปริมาณการส่งออกว่าประเทศที่เป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุด คือ ฮ่องกง พหุติกรรมการบริโภคผลไม้ของชาวฮ่องกง นิยมบริโภคตามฤดูกาล โดยในฤดูหนาวชาวฮ่องกงนิยมบริโภค ส้ม ลูกพลับ แอปเปิ้ล องุ่น เชอร์รี่ และสตรอเบอร์รี่ ส่วนผลไม้ฤดูร้อน ที่พบเห็นในตลาด เช่น ลำไย มะม่วง แดงโม ทุเรียน มังคุด เงาะ ลิ้นจี่ (สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ เมืองฮ่องกง, 2546) โดยในปี พ.ศ. 2544 มีปริมาณการส่งออกลำไยเท่ากับ 68,742 ตัน คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 1,136.37 ล้านบาท (ตารางที่ 2) หรือคิดเป็นร้อยละ 59.07

เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกลำไยทั้งหมด และประเทศที่เป็นคู่ค้าอันดับรองลงมาคือ อินโดนีเซีย โดยในปี พ.ศ. 2544 มีปริมาณส่งออกลำไยเท่ากับ 14,535 ตัน คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 328.74 ล้านบาท (ตารางที่ 2) หรือคิดเป็นร้อยละ 17.09 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกลำไยทั้งหมดของไทย

ตารางที่ 1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลไม้ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2545-2546

รายการ	ปี พ.ศ.			
	2545		2546	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ลำไย	113,166	1,940.28	81,812	1,655.17
ทุเรียน	85,816	1,737.15	73,343	1,324.21
มังคุด	17,326	349.52	13,039	295.15
มะม่วง	8,736	146.22	8,098	188.56
ส้มโอ	7,518	101.39	7,607	114.13
ชั้ทรัสอื่นๆ	5,718	17.78	123	0.93
สับปะรด	4,561	45.27	4,874	52.66
เงาะ	3,259	49.97	6,552	73.35
มะละกอ	2,681	40.04	2,123	34.93
กล้วยไข่	2,671	33.75	3,684	34.45
กล้วยอื่นๆ	1,309	10.71	1,324	8.11
กล้วยหอม	1,233	34.45	1,331	31.00
ฝรั่ง	820	10.60	1,147	12.08
มะนาวฝรั่ง	707	12.64	1,162	14.80
ส้มเขียวหวาน	644	13.63	409	8.11
ส้มแมนดารินอื่นๆ	148	3.71	232	6.20
แคนตาลูป	118	2.50	914	11.91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	ปี พ.ศ.			
	2545		2546	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
แดง โม่	109	3.32	232	6.20
สีมเปลือกบวง	95	1.78	88	0.80
อื่นๆ	875,129	27,175.55	1,016,750	32,696.29
รวม	1,131,222	31,730.26	1,224,713	36,564.09

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2547)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกค่าใช่ของไทยไปยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญปี พ.ศ. 2544-2546

ประเทศผู้นำเข้า	ปี พ.ศ.					
	2544		2545		2546	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ฮ่องกง	68,742	1,136.37	66,046	947.33	31,478	535.39
อินโดนีเซีย	14,535	328.74	23,782	506.10	22,854	539.58
จีน	6,144	99.31	6,406	99.29	12,722	225.97
สิงคโปร์	4,410	78.09	3,425	56.16	3,288	45.46
มาเลเซีย	3,510	127.69	3,456	65.09	3,055	60.17
แคนาดา	1,922	72.68	2,754	87.13	2,165	73.29
ไต้หวัน	435	13.00	4,698	114.99	3,382	94.27
ฟิลิปปินส์	328	4.50	836	12.96	811	13.62
สหรัฐอเมริกา	204	7.63	164	6.81	193	8.92
ประเทศอื่นๆ	69,742	55.72	1,600	31.46	1,862	58.53
รวม	169,972	1,923.73	113,167	1,927.32	81,810	1,655.18

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2547)

ตารางที่ 3 มูลค่าการนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากประเทศต่างๆปี พ.ศ. 2543-2546 (ล้านเหรียญดอลลาร์ฮ่องกง)

ประเทศ	ปี พ.ศ.			
	2543	2544	2545	2546
ไทย	335.37	377.38	357.38	258.15
จีน	1.54	1.42	5.29	3.36
ออสเตรเลีย	0.01	0.04	0.04	0.02
เวียดนาม	0	0	0.13	0.02
ไต้หวัน	0	0	0.65	0.78
สหรัฐอเมริกา	0	0	0.20	0.20
ประเทศอื่นๆ	0.42	0.54	0.27	0
รวม	337.34	379.38	363.96	262.53

ที่มา: (กรมส่งเสริมการส่งออก, 2547)

ตารางที่ 4 สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากประเทศต่างๆปี พ.ศ. 2543-2546

ประเทศ	ปี พ.ศ.			
	2543	2544	2545	2546
ไทย	99.42	99.47	98.19	98.28
จีน	0.46	0.37	1.45	1.28
ออสเตรเลีย	0	0.01	0.01	0.01
เวียดนาม	0	0	0.04	0.06
ไต้หวัน	0	0	0.18	0.30
สหรัฐอเมริกา	0	0	0.06	0.80
ประเทศอื่นๆ	0.12	0.14	0.07	0
รวม	100	100	100	100

ที่มา: (ตารางภาคผนวกที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 มูลค่าการนำเข้าลำไยของอินโดนีเซียจากประเทศต่างๆปี พ.ศ. 2543-2546 (ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ)

ประเทศ	ปี พ.ศ.			
	2543	2544	2545	2546
ไทย	11.89	7.59	14.57	15.58
จีน	0.01	0.03	0.11	0.09
ออสเตรเลีย	0.01	0	0.01	0.01
เวียดนาม	0.03	0.01	0.01	0.01
ไต้หวัน	0.04	0	0.03	0
สหรัฐอเมริกา	0	0.01	0.01	0
ประเทศอื่นๆ	0.02	0.07	0.17	0.11
รวม	12.00	7.71	14.91	15.80

ที่มา: (กรมส่งเสริมการส่งออก, 2547)

ตารางที่ 6 สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าลำไยของอินโดนีเซียจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ. 2543-2546

ประเทศ	ปี พ.ศ.			
	2543	2544	2545	2546
ไทย	99.08	98.45	97.79	98.61
จีน	0.12	0.32	0.71	0.58
ออสเตรเลีย	0.06	0.05	0.04	0.05
เวียดนาม	0.27	0.17	0.05	0.03
ไต้หวัน	0.31	0	0.19	0.01
สหรัฐอเมริกา	0	0.14	0.07	0.01
ประเทศอื่นๆ	0.16	0.87	1.15	0.25
รวม	100	100	100	100

ที่มา: (ตารางภาคผนวกที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย ปี พ.ศ.

2542-2546

ปี	ฮ่องกง		อินโดนีเซีย	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2542	20,914	501.53	6,962	18.21
2543	52,234	957.33	18,658	379.49
2544	68,742	1,136.33	14,535	328.74
2545	66,046	947.33	23,782	506.10
2546	31,478	535.39	22,854	539.58

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2547)

ดังนั้น ในการส่งออกของไทยมีมูลค่ามากเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับประเทศที่ทำกา
ส่งออกประเทศอื่นไปยังฮ่องกง (ตารางที่ 3) โดยฮ่องกงนำเข้าลำไยจากไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-
2546 มีมูลค่าการนำเข้าร้อยละ 99.42 99.47 98.19 และ 98.28 ตามลำดับ (ตารางที่ 4) และการ
ส่งออกของไทยนั้นมีมูลค่ามากเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับประเทศที่กำลังส่งออกประเทศอื่นไปยัง
อินโดนีเซีย (ตารางที่ 5) โดยอินโดนีเซียนำเข้าลำไยจากไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2546 มีมูลค่าการ
นำเข้าร้อยละ 99.08 98.45 97.79 และ 98.61 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

เมื่อพิจารณาการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมาทั้งปริมาณและ
มูลค่ามีแนวโน้มการส่งออกที่ลดลง (ตารางที่ 7) และการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียตั้งแต่
ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมาทั้งปริมาณและมูลค่ามีการส่งออกที่ไม่แน่นอนซึ่งฮ่องกงและอินโดนีเซีย
เป็นตลาดที่สำคัญในการส่งออกลำไยของไทย จึงเล็งเห็นว่าควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ
อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษาที่ได้
ไปใช้แก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อรักษาการส่งออกไปยัง 2 ประเทศหลักนี้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพการผลิตทั่วไปและการตลาดส่งออกลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซีย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย
3. เพื่อพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกของลำไยที่ส่งไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย
4. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาตลาดส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียให้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาตามวัตถุประสงค์ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของการผลิตและการตลาด และปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไย อีกทั้งทราบถึงปริมาณความต้องการบริโภคลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซียในอนาคต และนำผลจากการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการเสนอแนวทางในการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียเพื่อเป็นช่องทางในการขยายตลาดส่งออกลำไยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพทั่วไปของการผลิตและการตลาดของลำไย และปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบต่อส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นตลาดที่ไทยส่งออกลำไยปริมาณมาก โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลารายปี คือ ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2535-2546 ในการวิเคราะห์สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย นำผลที่ได้ไปใช้ในการพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไย ซึ่งจะทำการพยากรณ์ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากไทย จะใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2535-2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

ราคาส่งออกเอฟโอบี (F.O.B.) หมายถึง ราคาส่งออกซึ่งได้คำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายทุกอย่าง อาทิ เช่น ราคาสินค้า ค่าความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ค่าตรวจสอบสินค้า ค่าขออนุญาตส่งออก ค่าขนส่ง ค่าพิธีการทางศุลกากร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในการส่งออกแล้วรวมถึงค่ายกตู้สินค้าขึ้นเรือ ณ ท่าเรือกรุงเทพ (ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย, 2548)

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบบอนุกรมเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535-2546 โดยรวบรวมจากเอกสารรายงานการศึกษายทความ งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลทางสถิติจากหน่วยงานราชการและเอกชนที่ได้รวบรวมไว้ เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กรมส่งเสริมการส่งออก กรมศุลกากร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการศึกษาสภาวะทั่วไปของการผลิตและการตลาดลำไยของไทยในตลาดฮ่องกงและอินโดนีเซียจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive method) โดยใช้ตารางประกอบกับสถิติอย่างง่ายเพื่อช่วยในการอธิบายปริมาณและมูลค่าการส่งออก

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การส่งออกลำไยจากไทยในตลาดฮ่องกงและอินโดนีเซีย จะทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method) โดยใช้สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression) และใช้วิธีการประมาณการหาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆของสมการอุปสงค์ด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด

3. การพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไย นำสมการถดถอยที่ได้จากข้อที่ 1 มาใช้ในการพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไย โดยจะทำการพยากรณ์ปี พ.ศ. 2547-2551 ซึ่งก่อนที่จะทำการพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์จะต้องทำการวิเคราะห์แนวโน้มของปัจจัยต่างๆ (หรือตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปรอิสระ) ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณอุปสงค์เพื่อนำมาแทนค่าในสมการอุปสงค์ที่ได้ต่อไป

4.เสนอแนวทางในการพัฒนาการส่งออกลำไย โดยใช้ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาพิจารณา ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการส่งออกลำไยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมการส่งออกลำไยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

โครงร่างทฤษฎี

ในบทนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน คือ การตรวจเอกสารรวมทั้งผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงสมมติฐานในการศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นแนวคิดทางทฤษฎีโดยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคในส่วนของอุปสงค์ และส่วนที่ 3 จะกล่าวถึงแบบจำลองสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย และการพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยที่ส่งไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การส่งออกลำไยจากไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียโดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เจษฎา พุกษ์ชัย (2541) ได้ทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกลำไยของประเทศไทย พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ลำไยของไทยยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญคือประเทศฮ่องกงซึ่งมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อจำนวนประชากรของฮ่องกงมีค่ามากที่สุด ได้แก่ 24.5758 ในขณะที่ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อรายได้ประชาชาติของฮ่องกง และราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงมีค่า -4.3294 และ -1.6433 ตามลำดับ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าจำนวนประชากรของฮ่องกงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การส่งออกลำไยของไทยในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่รายได้ประชาชาติของฮ่องกงและราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงมีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การส่งออกลำไยของไทยในทิศทางตรงกันข้าม แนวทางการขยายการตลาดการส่งออกพบว่ารัฐบาลควรพิจารณามาตรการต่างๆ เช่น การพัฒนาด้านการผลิต การปรับปรุงพันธุ์ การบรรจุหีบห่อ การรักษามาตรฐานสินค้าและมาตรการทางด้านภาษี เพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออกลำไยสดของไทยในตลาดฮ่องกง

เชื่อนเพชร (2532) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่ออุปสงค์และอุปทานการส่งออกลำไยของไทย พบว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์เพิ่มการส่งออกลำไยคือ ราคาลำไยส่งออก อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลเงินบาทของประเทศคู่ค้าต่อเงินบาทและรายได้ของประเทศ ความยืดหยุ่นของอุปสงค์การส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง สิงคโปร์ และมาเลเซีย ต่อราคาลำไยส่งออก มีค่ามากที่สุดคือ -1.4575, -3.5594 และ -3.99 ตามลำดับ ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง สิงคโปร์ และมาเลเซียต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลเงินบาทของประเทศคู่ค้าต่อเงินบาทไทยมีค่ามากกว่าคือ -2.8465, -4.3199 และ -9.5417 ตามลำดับ อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยต่อการเพิ่มของรายได้ประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย มีความยืดหยุ่นมากคือ 3.6916 และ 3.2708 ตามลำดับ ส่วนฮ่องกงที่เป็นกรณีที่เกิดวิกฤติเนื่องจากรายได้ของประเทศไม่มีผลกระทบต่ออุปสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนในการส่งออกลำไยไป 3 ประเทศนี้พบว่า มาเลเซียมีข้อได้เปรียบในด้านต้นทุนค่าขนส่งในการส่งออกที่ต่ำกว่าฮ่องกงและสิงคโปร์มากเนื่องจากสามารถขนส่งได้โดยทางรถไฟ

นที เจริญศิริ (2534) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัญหาและลู่ทางการส่งออกผลไม้สดของประเทศไทยโดยผลไม้ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ก้อย มะม่วง สับปะรด ส้มโอ ลำไย เงาะ ทูเรียนและมะละกอ พบว่าการส่งออกผลไม้สดของไทยมีการกระจุกตัวอยู่ในทวีปเอเชียเพียงไม่กี่ประเทศคือ ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซียและญี่ปุ่น โดยมีการส่งออกกล้วย ส้มโอ เงาะ ลำไยและทูเรียน ไปยังตลาดฮ่องกงเป็นหลักซึ่งมีลู่ทางแจ่มใสมาก ส่วนมะม่วง สับปะรดและมะละกอ ผู้ครองตลาดคือฟิลิปปินส์และมาเลเซีย ในตลาดสิงคโปร์ มะม่วงและลำไยเป็นผลไม้ที่มีลู่ทางที่ดีของไทย สำหรับตลาดมาเลเซีย เงาะ ทูเรียน มะม่วง ลำไยและมะละกอมีลู่ทางการส่งออกที่แจ่มใส ส่วนกล้วยและสับปะรด มาเลเซียมีการตั้งกำแพงภาษีที่สูงโอกาสที่ไทยจะส่งออกผลไม้ดังกล่าวจึงมีลู่ทางที่ไม่แจ่มใส ในตลาดญี่ปุ่น มะม่วงและสับปะรดจัดเป็นผลไม้ที่มีลู่ทางที่ดีขึ้นในอนาคต แต่การส่งออกผลไม้สดไปยังตลาดดังกล่าวประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มากมาย ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางฝ่ายไทยเองได้แก่ ปัญหาการคัดเลือกผลไม้ ปัญหาการระวางขนส่งที่เพียงพอ ปัญหาการทุ่มขายผู้ส่งออก เป็นต้น ส่วนปัญหาที่เกิดจากฝ่ายนำเข้าได้แก่ การตกลงซื้อขายและการชำระเงินแบบฝากขายทำให้ไทยเสียเปรียบ ปัญหาการตั้งกำแพงภาษีและการจำกัดการนำเข้า

สิรินธร เจริญวงศ์ (2545) จากการศึกษาพบว่า ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋องไปประเทศสหรัฐอเมริกาเปรียบเทียบกับราคาส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋องของไทยไปประเทศสหรัฐอเมริกาปรับตัวดัชนีผู้บริโภคของสหรัฐอเมริกา ราคานำเข้าฝักกระป๋องของสหรัฐอเมริกาจากประเทศต่าง ๆ ยกเว้นประเทศไทยและรายได้ประชาชาติของสหรัฐอเมริกาปรับตัวดัชนีผู้บริโภคของสหรัฐอเมริกา มีค่าเท่ากับ -1.67 0.31 และ 2.52 ตามลำดับ จากการพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋องของไทยไปประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 ในปี พ.ศ. 2545 มีปริมาณความต้องการ 3,004 เมตริกตัน และในปี พ.ศ. 2549 เพิ่มขึ้น 3,249 เมตริกตัน จากผลการพยากรณ์ปริมาณอุปสงค์ข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋อง พบว่าตลาดสหรัฐอเมริกามีความต้องการข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋องในปริมาณเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรลักษณ์ โขตานนท์ (2543) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการส่งออก ลำไยสดไปยังประเทศลูกค้าที่สำคัญพบว่า ราคาส่งออกลำไยสดของไทยไปยังฮ่องกง มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นต่อคนของฮ่องกงและราคาส่งออกลิ้นจี่สดของไทยไปยัง ฮ่องกง เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยสดไปยังประเทศมาเลเซีย มูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของมาเลเซีย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์เพื่อการ ส่งออกลำไยกระป๋องของไทยไปประเทศมาเลเซียคือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้นของ ประเทศมาเลเซีย ราคาส่งออกเงาะกระป๋องของไทยและราคาส่งออกลำไยกระป๋องของไทย ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยกระป๋องของไทยไปประเทศ สิงคโปร์คือ จำนวนประชากร ราคาส่งออกลำไยกระป๋องของไทย และราคาส่งออกเงาะกระป๋อง ของไทย ตามลำดับ ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยกระป๋องของไทยไป ฮ่องกงคือ ราคาส่งออกลำไยกระป๋องของไทย มูลค่าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้นต่อคนของ ฮ่องกง และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลเงินบาทไทยต่อสกุลเงินฮ่องกง ดังนั้น การใช้นโยบายราคา จะทำให้อุปสงค์เพิ่มขึ้นได้ การลดต้นทุนการผลิตโดยการพัฒนาเทคโนโลยี มาตรการทางด้านภาษี และการแก้ไขปัญหาด้านการขนส่งจะส่งผลต่อตลาดลำไยกระป๋องให้เพิ่มขึ้นได้ ส่วนการปรับปรุง และรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้ทันสมัย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ และ ส่งเสริมการขายให้เป็นที่รู้จักต่อผู้บริโภค โภคมากขึ้นจะช่วยขยายตลาดลำไยให้มีปริมาณการส่งออกที่ เพิ่มขึ้น

สมมติฐานการศึกษา

ในการศึกษานี้มีสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณอุปสงค์เพื่อการ ส่งออกลำไยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียกับปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออก ลำไยของไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.ราคาส่งออกเอฟโอบี (Free On Board: F.O.B) ลำไยของไทยปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index : CPI) ของฮ่องกงและอินโดนีเซีย จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย กล่าวคือ เมื่อระดับ ราคาส่งออกสินค้าตามใบกำกับสินค้าลำไยของไทยสูงขึ้น จะมีผลทำให้ปริมาณเพื่อการส่งออก ลำไยในฮ่องกงและอินโดนีเซียลดลง

2.ราคาส่งออกเอฟโอบี (Free On Board: F.O.B) ทุเรียนของไทยปรับด้วยดัชนีราคา ผู้บริโภค (Consumer Price Index : CPI) ของฮ่องกงและอินโดนีเซียจะมีความสัมพันธ์ในทิศทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดียวกันกับปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ในกรณีที่ทุเรียนเป็นสินค้าทดแทนสำหรับผู้บริโภคในฮ่องกงและอินโดนีเซีย หรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ในกรณีที่ทุเรียนเป็นสินค้าประกอบกัน

3. รายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและอินโดนีเซีย จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยที่ส่งไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย กล่าวคือ เมื่อรายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและอินโดนีเซียสูงขึ้น จะมีผลทำให้ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียเพิ่มขึ้น

แนวคิดทางทฤษฎี

ในหัวข้อนี้เป็นการนำเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการศึกษาการวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย โดยอาศัยทฤษฎีและแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีอุปสงค์

อุปสงค์ (demand) หมายถึง ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีผู้ต้องการซื้อและมีความสามารถที่จะจ่ายเงินซื้อได้ ณ ระดับราคาต่างๆ กันของสินค้าชนิดนั้น ภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในตลาดแห่งหนึ่ง (ภารดีและคณะ, 2542) จากความหมายข้างต้น สามารถพิจารณาแต่ละประเด็นที่สำคัญได้ ดังนี้

1. ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีผู้ต้องการซื้อ คำว่า ปริมาณ แสดงว่า อุปสงค์สามารถวัดออกมาเป็นหน่วยได้ เป็นหน่วยของปริมาณสินค้าและบริการชนิดนั้นๆ และเป็นปริมาณที่เกิดจากความต้องการของผู้ซื้อที่มีต่อสินค้า หรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น

2. ความสามารถที่จะจ่ายเงินซื้อได้ (ability to pay) หมายถึง อุปสงค์จะเกิดขึ้นได้ผู้ซื้อจะต้องมีอำนาจซื้อ (purchasing power) หรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อสินค้า และบริการได้ตามความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ณ ระดับราคาต่างๆ กันของสินค้าชนิดนั้น หมายถึง อุปสงค์จะแสดงปริมาณความต้องการซื้อสินค้าและบริการ ณ ระดับราคาหลายๆ ระดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อราคาของสินค้าและบริการชนิดนั้นเปลี่ยนแปลงไป ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าชนิดนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

4. ระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในตลาดแห่งหนึ่ง หมายถึง ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าและบริการนั้น จะต้องระบุเวลาและสถานที่ที่แน่นอน ทั้งนี้เพราะอุปสงค์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ถ้าเวลาและสถานที่เปลี่ยนแปลงไป

กฎของอุปสงค์

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการซื้อสินค้าและบริการกับระดับราคาของสินค้าและบริการชนิดนั้นจะ เป็นอย่างไร เป็นไปตามกฎอุปสงค์ กล่าวไว้ดังนี้

“ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีผู้ต้องการซื้อจะแปรผกผันกับราคาของสินค้าและบริการชนิดนั้น” (ภารดีและคณะ, 2542)

โดยสามารถอธิบายเหตุผลได้ 2 ประการดังนี้

1. ผลทางรายได้ (income effect) เมื่อราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไป รายได้ที่แท้จริง (real income) ซึ่งหมายถึง อำนาจซื้อของผู้บริโภคจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือ เมื่อราคาสินค้าลดลง แม้ผู้บริโภคจะมีรายได้เป็นตัวเลขเท่าเดิม แต่เขาสามารถซื้อสินค้าได้ในจำนวนมากขึ้น หรือมีอำนาจซื้อมากขึ้น

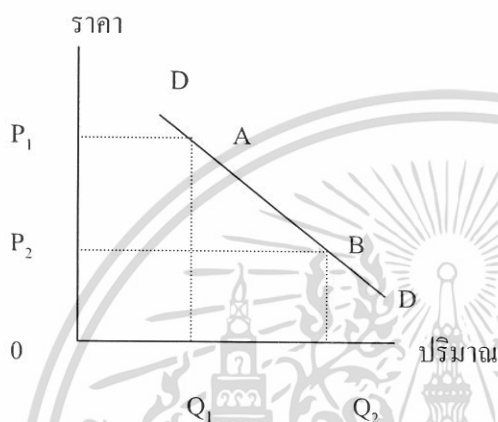
2. ผลทางทดแทน (substitution effect) เมื่อราคาสินค้าชนิดใดลดลง ผู้บริโภคมีความรู้สึกที่ว่าสินค้าชนิดนั้นมีราคาถูกลงเทียบกับราคาสินค้าชนิดอื่น ผู้บริโภคจึงหันมาซื้อสินค้าชนิดนั้นมากขึ้น เพื่อใช้ทดแทนสินค้าอื่นที่มีราคาแพงขึ้น

ฟังก์ชันอุปสงค์

ฟังก์ชันอุปสงค์ (demand function) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งกับตัวแปรทุกตัวที่มีส่วนกำหนดปริมาณเสนอซื้อ

การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์

การเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าชนิดนั้นๆ มีผลให้ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าชนิดนั้นๆ เปลี่ยนแปลงไปโดยที่ปัจจัยอื่นๆ ยังคงที่

ภาพที่ 1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณความต้องการซื้อ

ที่มา : (การดีและคณะ, 2542: 35)

กำหนดให้อุปสงค์ของสินค้าชนิดหนึ่งแสดงด้วยเส้น DD ถ้าราคาสินค้าเท่ากับ OP_1 ปริมาณความต้องการซื้อเท่ากับ OQ_1 หน่วยหรือที่จุด A ถ้าราคาตกลงเป็น OP_2 ปริมาณความต้องการซื้อจะเพิ่มขึ้นเป็น OQ_2 หน่วยหรือที่จุด B ดังนั้น จะเกิดการเคลื่อนย้ายจากจุด A ไปยังจุด B บนเส้นอุปสงค์เดิม (ภาพที่ 1)

อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วการเปลี่ยนแปลงปริมาณการซื้อสินค้า และบริการของผู้บริโภคชนิดใดชนิดหนึ่งนั้น ยังขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการซื้อของผู้บริโภค (quantity demand) เรียกปัจจัยเหล่านี้ว่า ตัวกำหนดอุปสงค์ (demand determinants) ปัจจัยเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อปริมาณการซื้อของผู้บริโภคมากน้อยแตกต่างกันไป ปัจจัยที่สำคัญมีดังนี้

1. ราคาของสินค้าหรือบริการที่ต้องการซื้อ ตามปกติถ้าสินค้าและบริการชนิดนั้นราคาเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณซื้อจะมีน้อย แต่ถ้าราคาของสินค้าหรือบริการลดลง ปริมาณซื้อจะมีมากขึ้น
2. รายได้เฉลี่ยของผู้บริโภค ผู้บริโภค ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมสามารถซื้อสินค้าได้ในจำนวนที่มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ เพราะมีอำนาจในการซื้อสูงกว่า
3. ราคาของสินค้าหรือบริการชนิดอื่น โดยทั่วไปผู้บริโภคต้องการสินค้าหลายชนิดเมื่อราคาสินค้าชนิดอื่นเปลี่ยนแปลงไปก็ย่อมส่งผลกระทบต่อสินค้าชนิดอื่นๆ ด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสินค้าชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้นจะเป็นสินค้าทดแทน หรือสินค้าใช้ประกอบ ในกรณีเป็นสินค้าทดแทน เช่น การที่ราคาเนื้อหมูสูงขึ้น ผู้บริโภคก็อาจจะหันไปบริโภคเนื้อไก่ที่มีราคาต่ำกว่าได้ ส่วนกรณีที่เป็นสินค้าใช้ประกอบ เช่น ถ้าราคากาแฟสูงขึ้น ปริมาณความต้องการซื้อลดลง ทำให้ความต้องการซื้อครีมเทียมลดลงด้วย

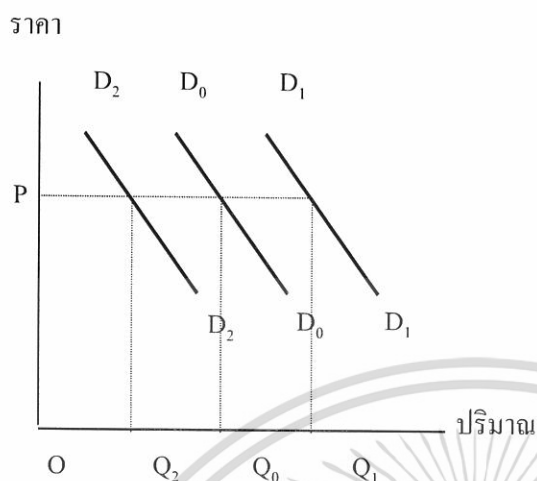
4.รสนิยมของผู้บริโภค รสนิยมและความชอบของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าแต่ละชนิดจะมากน้อยแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแบบสินค้า คุณภาพของสินค้า ค่านิยมที่มีต่อสินค้าตามยุคตามสมัยหรือที่เรียกว่า แฟชั่น สิ่งที่กำหนดรสนิยม ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณีปัจจุบัน ผู้ผลิตได้พยายามปรับปรุงสินค้าของตน เพื่อให้ผู้บริโภคคงความนิยม และใช้การโฆษณาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มยอดขาย หรือกระตุ้นให้เกิดความนิยมในตัวสินค้ามากขึ้น

5.จำนวนผู้บริโภค ถ้าจำนวนผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการในตลาดจะสูงขึ้น แต่ถ้าจำนวนผู้บริโภคลดลง ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการในตลาดจะลดลงด้วย

6.ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากปัจจัยที่กล่าวมาแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการกำหนดปริมาณความต้องการซื้อ เช่น ฤดูกาล การคาดคะเนราคา เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์

การย้ายเส้นอุปสงค์ หมายถึง การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณสินค้าชนิดหนึ่ง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่น ๆ ที่กำหนดปริมาณความต้องการซื้อสินค้าชนิดนั้น เช่น รสนิยมของผู้บริโภค รายได้เฉลี่ยของผู้บริโภค ราคาของสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ราคาสินค้าชนิดคงที่ จะทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของเส้นอุปสงค์ไปทั้งสิ้น

ภาพที่ 2 การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์
ที่มา: (ภารดีและคณะ, 2542: 36)

กำหนดให้อุปสงค์เดิมของสินค้าชนิดหนึ่ง คือ เส้น D_0D_0 ซึ่งแสดงปริมาณความต้องการซื้อ ณ ระดับราคาในระดับหนึ่ง โดยปัจจัยอื่น ๆ ที่กำหนดปริมาณความต้องการซื้อคงที่อยู่ระดับหนึ่งต่อมา ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยอื่น ๆ เช่น รายได้ของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลง จะทำให้ปริมาณความต้องการซื้อเปลี่ยนแปลงไป จากรูป ณ ระดับราคา OP ปริมาณความต้องการซื้อเดิมเท่ากับ OQ_0 ถ้ารายได้ของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นและมีปริมาณความต้องการเพิ่มขึ้นเป็น OQ_1 เส้นอุปสงค์จะเคลื่อนที่ไปทางขวาของเส้นเดิมเป็นเส้น D_1D_1 ในขณะที่ราคาสินค้าคงเดิม (OP) การเคลื่อนที่ไปอยู่ในตำแหน่งใหม่ของอุปสงค์กรณีนี้ เรียกว่า อุปสงค์เพิ่ม (increase in demand) ในทางตรงกันข้าม ถ้ารายได้ของผู้บริโภคลดลง ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าจะลดลงเป็น OQ_2 กรณีนี้ เส้นอุปสงค์จะเคลื่อนที่ไปทางซ้ายของเส้นเดิมเป็นเส้น D_2D_2 การเคลื่อนที่ของอุปสงค์กรณีนี้เรียกว่า อุปสงค์ลด (decrease in demand) (ภาพที่ 2)

ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ (elasticity of demand)

ค่าความยืดหยุ่นเป็นค่าที่ใช้วัดอัตราของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามต่ออัตราของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรนำ ซึ่งจะแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

1. ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา (elasticity of price demand or price elasticity) หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าชนิดนั้น โดยแสดงเป็นสูตร ดังนี้

$$E_p = \frac{\text{อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อ}}{\text{อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า}}$$

2. ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อรายได้ (elasticity of income demand or income elasticity) หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ผู้บริโภค โดยแสดงเป็นสูตร ดังนี้

$$E_i = \frac{\text{อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อ}}{\text{อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ผู้บริโภค}}$$

3. ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาสินค้าอื่น (elasticity of cross demand or cross elasticity) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าอื่นที่ต้องใช้ร่วมกันหรือใช้ทดแทน มีผลต่อปริมาณสินค้าที่กำลังพิจารณา ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาสินค้าอื่น หรือความยืดหยุ่นไขว้จึงหมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการซื้อสินค้า X ต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า Y โดยแสดงเป็นสูตร ดังนี้

$$E_c = \frac{\text{อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการซื้อสินค้า X}}{\text{อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า Y}}$$

ดังนั้น ความยืดหยุ่นของอุปสงค์จะมีค่าต่าง ๆ กัน และแต่ละค่าจะแสดงให้เห็นว่า อุปสงค์มีความยืดหยุ่นมากน้อยเพียงใด ถ้าสินค้าและบริการใดมีอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของปริมาณอุปสงค์ที่มีค่าสูงกว่ามีอัตราการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ ซึ่งจะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์มากกว่า 1 แสดงว่า อุปสงค์ของสินค้าและบริการชนิดนั้นมีความยืดหยุ่นมาก (elastic) ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของปริมาณอุปสงค์มีค่าต่ำกว่าอัตราการ

เปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ แสดงว่า อุปสงค์ของสินค้าและบริการชนิดนั้นมีความยืดหยุ่นน้อย (inelastic) หรือมีค่าความยืดหยุ่นน้อยกว่า 1 ซึ่งเราสามารถแบ่งค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

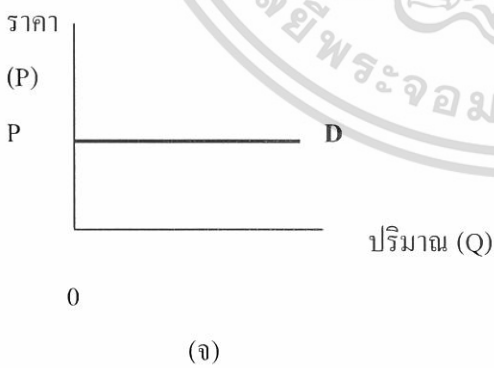
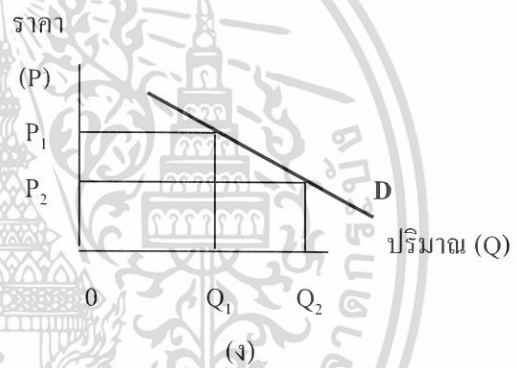
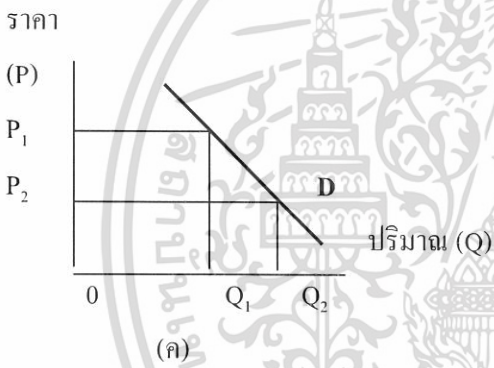
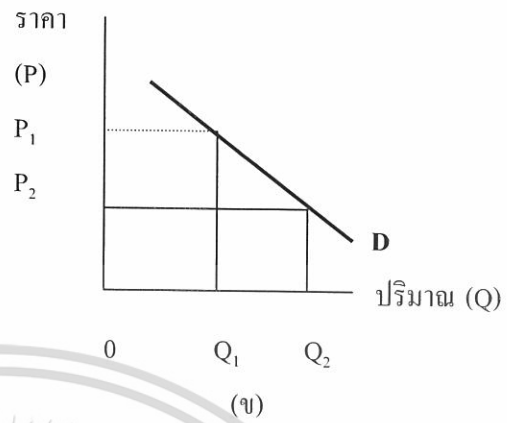
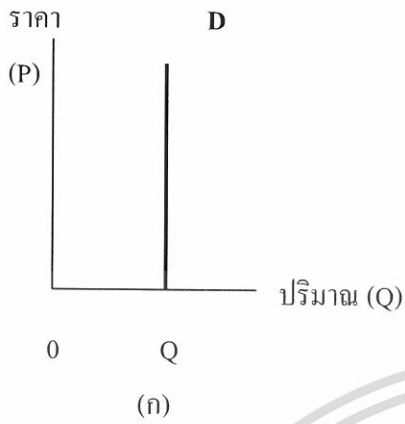
1. อุปสงค์ที่ไม่มีมีความยืดหยุ่นเลย (perfectly inelastic demand) หมายความว่า ปริมาณอุปสงค์จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง เมื่อปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์นั้นเปลี่ยนแปลงไป นั่นคือ ค่าความยืดหยุ่นมีค่าเท่ากับ 0 (ภาพที่ 3 ก.)

2. อุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นน้อย (relatively inelastic demand) สินค้าที่มีอุปสงค์ในลักษณะเช่นนี้ อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการซื้อ จะน้อยกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคากว่าคือ ถ้าหากราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงร้อยละ 1 ปริมาณซื้อจะลดลงหรือเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 1 ค่าความยืดหยุ่นที่คำนวณได้จะน้อยกว่า 1 (ภาพที่ 3 ข.)

3. อุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นคงที่ (unitary elastic demand) ซึ่งค่าความยืดหยุ่นจะมีค่าเท่ากับ 1 หมายความว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณอุปสงค์เท่ากับอัตราการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ (ภาพที่ 3 ค.)

4. อุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นมาก (relatively elastic demand) หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณอุปสงค์มากกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ ดังนั้น ค่าความยืดหยุ่นมีค่ามากกว่า 1 แต่น้อยกว่าค่าอนันต์ (infinity) นั่นคือ ค่าความยืดหยุ่นมีค่ามากกว่า 0 แต่น้อยกว่า 1 (ภาพที่ 3 ง.)

5. อุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นมากที่สุด หรือมีความยืดหยุ่นอย่างสมบูรณ์ (perfectly elastic demand) หมายถึง อุปสงค์ที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อ ต่อปริมาณการเปลี่ยนแปลงของราคามากที่สุด ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปปริมาณซื้อจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่สามารถที่จะกำหนดได้ ในที่นี้ค่าความยืดหยุ่นจะเท่ากับค่าอนันต์ (ภาพที่ 3 จ.)

ภาพที่ 3 ลักษณะของเส้นอุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นแตกต่างกัน
ที่มา: (รังสรรค์, 2531)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ระหว่างความยืดหยุ่นของอุปสงค์ที่มีต่อราคาและรายได้รวม

รายได้รวมหาได้จากสินค้าต่อหน่วยคูณด้วยปริมาณที่จำหน่ายทั้งหมด แต่เนื่องจากราคาและปริมาณมีความสัมพันธ์ตรงกันข้าม ฉะนั้นจึงยากที่บอกได้ว่าถ้าราคาเปลี่ยนแปลงจะมีผลกระทบต่อรายได้รวมของผู้จำหน่ายสินค้าอย่างไร รายได้รวมอาจจะเพิ่ม หรือลดลงก็ได้แล้วแต่ปริมาณสินค้าจะเปลี่ยนแปลงไประดับราคาต่างๆ นั่นคือ รายได้รวมจะขึ้นอยู่กับค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ที่มีต่อราคานั้นเอง (นราทิพย์, 2542)

ถ้าหากว่าอุปสงค์มีความยืดหยุ่นมาก ราคาและรายได้รวมจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อราคาสูงขึ้นรายได้รวมจะลดลง และเมื่อราคาลดลงรายได้รวมจะเพิ่มขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะร้อยละของการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินค้ามากกว่าร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของราคา อย่างไรก็ตามกรณีนี้ไม่ได้หมายความว่าเมื่อราคาลดลง รายได้รวมจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่มีขอบเขตจำกัด พอถึงระดับหนึ่งแล้วราคาจะเคลื่อนไหวไปอยู่ในช่วงที่อุปสงค์มีความยืดหยุ่นน้อย

ถ้าอุปสงค์มีความยืดหยุ่นน้อย ราคาและรายได้จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ในลักษณะที่ระดับราคาสูงขึ้น รายได้รวมจะเพิ่มขึ้น และถ้าระดับราคาลดลงรายได้รวมก็จะลดลงด้วย ทั้งนี้เนื่องจากร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินค้าน้อยกว่าร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของราคา

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย ได้มาจากการพิจารณาตัวกำหนดอุปสงค์ โคนาคาดว่าอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆดังนี้

แบบจำลองอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย

$$QD_i = f(PL_i, PLi_i, NI_i)$$

กำหนดให้

- QD_i = ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย
- PL_i = ราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและอินโดนีเซีย
- PLi_i = ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและอินโดนีเซีย
- NI_i = รายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและอินโดนีเซีย

โดยที่ i = 1 เป็นการวิเคราะห์สมการฮ่องกง

i = 2 เป็นการวิเคราะห์สมการอินโดนีเซีย

จากสมการแสดงถึงปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย โดยกำหนดให้ปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ราคาสินค้าทดแทนโดยใช้ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย และรายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกงและอินโดนีเซีย

จากแบบจำลองสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย ซึ่งจำเป็นต้องใช้การประมาณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) เพราะจะทำให้ไม่เกิดปัญหาอคติ (bias) และไม่เที่ยงตรง (inconsistency)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบฟังก์ชันที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย คือ

ฟังก์ชันอุปสงค์แบบล็อกคู่

$$\ln Y_t = a + b_i \ln X_{it} + U_t$$

Y_t = ตัวแปรผันตามปีที่ t

X_{it} = ตัวแปรอิสระชนิด i ปีที่ t

a = ค่าคงที่

b_i = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระชนิด i

U_t = ค่าความคลาดเคลื่อน

จากข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าทางเลือกใช้สมการอุปสงค์แบบล็อกคู่มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยพิจารณาได้จากส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย (Mean Square Error: MSE) ซึ่งฟังก์ชันแบบล็อกคู่มีค่า MSE ต่ำจึงเป็นฟังก์ชันที่เหมาะสมกับข้อมูล

การพยากรณ์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย

ในการศึกษาเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียในอนาคตครั้งนี้จะใช้แบบจำลองอุปสงค์ที่ได้จากการศึกษาข้างต้นมาทำการวิเคราะห์ และพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียในอนาคต คือ ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 โดยที่ต้องทราบค่าพยากรณ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งได้แก่ ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกงและอินโดนีเซีย ราคาสินค้าทดแทนโดยใช้ราคาส่งออกทุเรียน (F.O.B.) ของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกงและอินโดนีเซีย รายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกงและอินโดนีเซีย

ในการพยากรณ์ตัวแปรอิสระแต่ละตัวนั้น ซึ่งมีลักษณะข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นสมการที่มีความเหมาะสมจะนำมาใช้พยากรณ์นั้นเป็นสมการได้จากอนุกรมเวลาที่อยู่ในโปรแกรมเอสพีเอสเอสดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สมการแนวโน้มแบบเส้นตรง
2. สมการแนวโน้มแบบเอ็กซ์โพเนนเชียล

จากที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อได้ตัวแปรอิสระที่เหมาะสมในสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออก
ลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซีย จากนั้นจึงนำค่าตัวแปรอิสระที่ได้ไปใช้ในการพยากรณ์
โดยใช้สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียที่ได้ศึกษาข้างต้น เพื่อ
คาดคะเนอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงและอินโดนีเซียในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551
ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การผลิต ตลาดส่งออกสำคัญและขั้นตอนการส่งออกลำไยของไทย

สถานการณ์การผลิตและการส่งออกลำไยที่สำคัญของไทย การทดแทนกันของสินค้าอื่น ปัญหาลำไยของไทย แนวทางในการพัฒนาการส่งออกลำไย ตลอดจนนโยบายและมาตรการของรัฐบาลที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการต่างๆ โดยมีกล่าวรายละเอียดดังนี้

การผลิตลำไยของไทย

แหล่งผลิตลำไย

ในปัจจุบันนี้ผลผลิตลำไยที่มีจำหน่ายในท้องตลาดมาจากแหล่งต่างๆ เช่นภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางเป็นต้น แต่สำหรับแหล่งผลิตลำไยที่สำคัญและมีคุณภาพดีที่สุดของประเทศอยู่ในภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีจังหวัดที่ปลูกมากได้แก่ ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และน่าน นอกจากนี้ยังมีการปลูกแพร่กระจายแถบจังหวัดเพชรบูรณ์ ตาก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางส่วนเช่น จังหวัดนครพนม หนองคาย และอุบลราชธานี ส่วนในภาคกลางมีปลูกบ้างที่จังหวัดสมุทรสาคร นนทบุรี อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่าประมาณร้อยละ 80 ของลำไยที่ปลูกกันในปัจจุบันนี้มีการปลูกในภาคเหนือ 4 จังหวัดคือ ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง (ตารางที่ 8) เป็นต้น

การเตรียมการและการปลูกลำไย

เนื่องจากลำไยเป็นไม้ผลในเขตกึ่งร้อนกึ่งหนาว แต่ก็สามารถปลูกและเจริญเติบโตได้ในเขตร้อน อย่างไรก็ตามลำไยมีสิ่งจำเป็นประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันกับการออกดอกติดผลนั่นคือสภาพของอากาศต้องหนาวก่อนการออกดอกสักระยะหนึ่งจึงจะทำให้การออกดอกติดผลดี ดังจะเห็นได้จากแหล่งปลูกลำไยที่สำคัญและมีคุณภาพดีที่สุดของประเทศไทย ซึ่งเป็นลำไยที่ผลิตจากทางภาคเหนือ เช่น จังหวัดลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย ฯลฯ ถึงแม้ว่าจะมีปลูกลำไยกันทางแถบภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางส่วน แต่ผลผลิตที่ออกมาคุณภาพด้อยกว่าทางภาคเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นก่อนที่จะปลูกลำไยควรพิจารณาถึงปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการผลิตทั้งทางด้านการเจริญเติบโตและการออกดอกติดผลของลำไย ได้แก่ การเลือกพื้นที่ปลูก การเตรียมพื้นที่และวิธีการปลูก (ภาพที่ 4)

ตารางที่ 8 พื้นที่ปลูกทั้งหมด พันธุ์ ผลผลิตทางวิชาการ ผลผลิตเฉลี่ยของเกษตรกร และแหล่งปลูกลำไย

พันธุ์	ผลผลิตทางวิชาการ	ผลผลิตเฉลี่ยของ	แหล่งปลูก
	(กก./ไร่)	เกษตรกร (กก./ไร่)	
อีตอ	750-800	793	เชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย จันทบุรี พะเยา
ชมพู	700-750	1,002	น่าน แพร่ พะเยา เชียงใหม่ เชียงราย
เบี้ยวเขียว	700-750	626	เชียงใหม่ น่าน เชียงราย ลำพูน
แก้ว	750-755	848	เชียงใหม่ น่าน เชียงราย แพร่
อื่นๆ	-	687	เชียงใหม่ สุพรรณบุรี หนองคาย

ที่มา: (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547)

หากสามารถเลือกพื้นที่ปลูกลำไยที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์สูง ระบายน้ำอากาศได้ดี ก็จะเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตเป็นอย่างยิ่ง แต่ถ้าสามารถเจริญเติบโตได้ในดินร่วนปนทราย หรือดินร่วนปนเหนียว หรือแม้แต่ดินเหนียวก็ยังสามารถปลูกได้ แต่พื้นที่นั้นต้องมีการปรับปรุงดินให้มีการระบายน้ำได้ดี เนื่องจากลำไยเป็นพืชที่ต้องการปลูกในดินที่ระบายน้ำได้ดี

อาจกล่าวได้ในประเทศไทยสามารถที่ปลูกลำไยได้ตั้งแต่กรุงเทพฯ ไปจนถึงภาคเหนือหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเรื่องคุณภาพของผลลำไยอาจต่างกันตามแหล่งปลูก อย่างไรก็ตามลำไยเป็นไม้ผลที่ต้องการความชื้นสูงในปีที่ 1-4 หลังจากปลูกและในระหว่างการออกดอกติดผลนอกจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

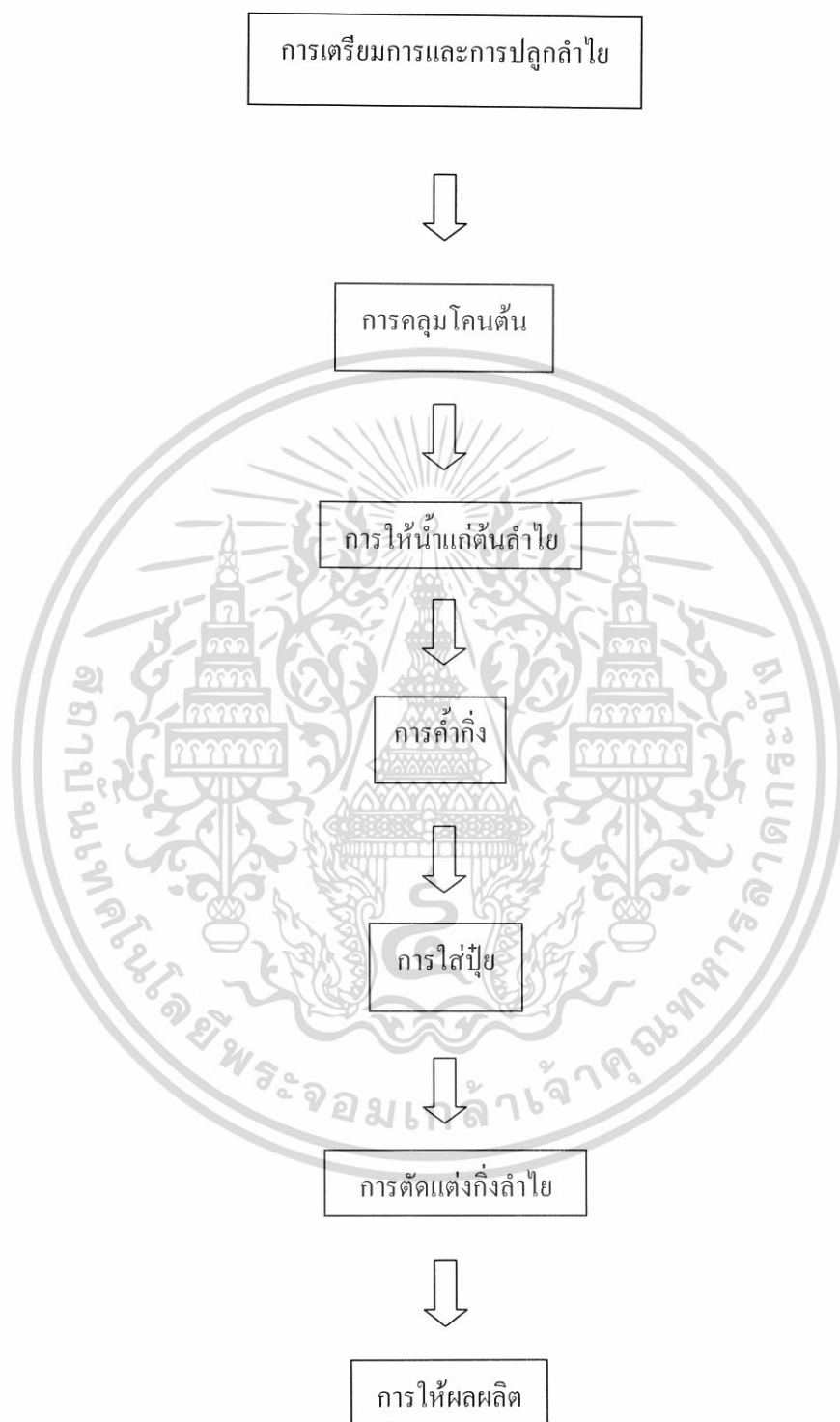
จะต้องการอากาศหนาวก่อนการออกดอกแล้วต้องการความชื้นสูงนั่นคือ ก่อนการออกดอกอุณหภูมิกวอร์เริ่มลดต่ำลงไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่เดือนตุลาคมเป็นต้นไปจนถึงต่ำสุดเดือนมกราคม ซึ่งต้องการอุณหภูมิต่ำประมาณ 10 องศาเซลเซียส แต่ถ้าติดผลแล้วอุณหภูมิต่ำขึ้นก็จะไม่กระทบนักกลางคืนควรมีอุณหภูมิต่ำลงประมาณ 20-25 องศาเซลเซียสได้ยิ่งดี จำนวนที่ฝนตกในปีหนึ่ง ๆ จะมีผลเกี่ยวข้องกับความชื้นในดิน ซึ่งมีความจำเป็นต่อลำไยในช่วงตั้งแต่การติดผล ซึ่งในช่วงนี้ถ้าลำไยขาดความชื้นในดินดอกที่ออกมามักจะแห้งหรือคั้นที่ออกดอกแล้วดอกจะร่วง หรือในต้นที่ให้ผลโตถ้ามีฝนตกในเดือนเมษายนที่เรียกกันว่า ฝนชะซ่อมมะม่วง มักจะทำให้ผลลำไยร่วงมากหรือผลแตกได้ ดังนั้นการให้น้ำลำไยในช่วงฤดูแล้งแม้จะมีฝนตกในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมจะต้องมีการให้น้ำบ้าง ลำไยจะออกดอกติดผลได้ดีในปีหนึ่ง ๆ ควรจะมีปริมาณน้ำฝนที่ตกอยู่ระหว่าง 1,000-1,400 มิลลิเมตร ดังนั้นในพื้นที่ปลูกใด ถ้ามีสภาพของอากาศไม่ค่อยหนาวหรือหนาวน้อยและมีฝนตกชุกมากในปีหนึ่ง ก็จะเห็นได้ชัดในทางภาคใต้จะไม่มีการปลูกลำไยกันถึงแม้จะปลูกได้และสามารถเจริญงอกงามดีไม่แพ้ทางภาคเหนือ แต่ดอกและผลจะไม่เกิดขึ้นให้เห็น

หลังจากที่เลือกพื้นที่ปลูกได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปที่ต้องกระทำคือการเตรียมพื้นที่ปลูกซึ่งจัดได้ว่ามีความสำคัญมากเพราะลักษณะของพื้นที่แต่ละแห่งนั้นจะต่างกันออกไป บางแห่งเป็นที่ลุ่ม บางแห่งเป็นที่ดอน ดังนั้นในการเตรียมพื้นที่ปลูกของแต่ละแห่งก็ไม่เหมือนกัน ในกรณีที่เป็นที่ลุ่มให้เตรียมพื้นที่ปลูก โดยการขุดร่องยกเป็นแปลงขึ้นมา เพื่อเป็นการระบายน้ำเพราะลำไยไม่ชอบดินปลูกที่แฉะน้ำนอกจากยังสามารถใช้น้ำจากร่องระบายน้ำรดให้แก่ต้นลำไยในช่วงฤดูแล้งสำหรับความลึกของร่องอาจใช้ประมาณ 80-100 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1 เมตร หรืออาจขุดร่องตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากความลาดเอียงของพื้นที่และความกว้างของแปลงปลูก (จากร่องหนึ่งไปยังอีกร่องหนึ่ง) ไม่ควรต่ำกว่า 5 เมตร ส่วนความยาวของแปลงปลูกก็สุดแล้วแต่ขนาดของพื้นที่ ในกรณีที่พื้นที่ปลูกเป็นที่ดอน ทำการเตรียมพื้นที่โดยการขุดตอออกหมด แล้วปรับพื้นที่ให้สม่ำเสมอ หลังจากนั้นก็ทำการไถพรวนให้เสร็จเรียบร้อยเพื่อความสะดวกต่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในแปลง รวมทั้งการนำเครื่องมือเข้ามาใช้ได้ง่าย หรือจะทำการปลูกพืชล้มลุก เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ฯลฯ ก็สามารถปลูกได้ทันทีหลังจากปลูกลำไยเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าลำไยเป็นไม้ผลยืนต้นหลังจากปลูกจะให้ผลในปีที่ 3-4 ดังนั้นในช่วง 1-2 ปีแรกถ้าเราทำการปลูกพืชล้มลุกก็เท่ากับเป็นการช่วยเสริมรายได้ไปในตัว และมีส่วนช่วยในการกำจัดวัชพืชไปด้วย อย่างไรก็ตามในการปลูกระยะชิด เมื่อลำไยมีทรงพุ่มโตขึ้นเรื่อย ๆ ย่อมมีผลทำให้ทรงพุ่มเบียดกันแน่น และผลผลิตที่ให้ก็ลดน้อยลง ดังนั้นเมื่อเห็นว่าทรงพุ่มเบียดกันแน่นเกินไปก็ควรทำการตัดแต่งกิ่งหรือตัดต้นออกต้นเว้นต้น ระยะปลูกก็จะห่างออกไป และทรงพุ่มก็ไม่เบียดกันแน่นอีกต่อไป โดยทั่วไปแล้วการปลูกลำไยสามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี แต่ส่วนมากเกษตรกรมักปลูกในช่วงต้นฤดูฝน ซึ่งมีผลทำให้ลำไยตั้งตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เร็วขึ้น แต่ความเป็นจริงแล้วการปลูกในช่วงต้นฤดูฝนไม่เหมาะสมนักกับลำไย เพราะเป็นช่วงที่ อากาศร้อนและความชื้นมาก แผลงต่าง ๆ ที่คอยทำลายลำไยมีกระบาดในช่วงนี้ โดยเฉพาะใบอ่อน ของลำไยที่แตกมาก็ถูกพวกแมลงกัดกินจนแตกใบอ่อนออกไม่ทัน ดังนั้นจึงทำให้สิ้นเปลือง ค่าใช้จ่ายในการป้องกันกำจัดแมลงมากขึ้น โดยธรรมชาติลำไยจะเจริญเติบโตได้ดีในช่วงปลายฤดู ฝนต่อฤดูหนาวซึ่งเป็นช่วงที่ความชื้นในดินกำลังพอเหมาะและความชื้นในอากาศก็มีพอดี อุณหภูมิ ก็เปลี่ยนแปลงร้อนค่อย ๆ เย็นลงเรื่อย ๆ ทำให้ลำไยแตกใบอ่อนได้ดีมาก พร้อมทั้งการระบาดของ พวกแมลงต่าง ๆ ก็ลดน้อยลงไปมาก ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าฤดูกาลที่เหมาะสมในการปลูกลำไยควร อยู่ในช่วงปลายฤดูฝนหรือต้นฤดูหนาวจะดีกว่าต้นฤดูฝนหรือต้นฤดูหนาวจะดีกว่าฤดูฝน

ส่วนวิธีการปลูกลำไยก็เช่นเดียวกับไม้ผลอื่น ๆ นั่นคือก่อนที่จะทำการปลูกต้นลำไยลงหลุม ปลูกต้องเอาภาชนะออก เพื่อให้รากหลังจากปลูกแล้วชอนไชอาหารได้สะดวก ในช่วงที่ปลูกใหม่ ควรจะทำหลังคาให้แก่ต้นลำไยเพื่อเป็นการพรางแสงไปก่อนสักระยะหนึ่ง เมื่อเห็นว่าต้นลำไย เจริญเติบโตและตั้งตัวได้ดีแล้วจึงค่อยเอาออก การให้ผลผลิตลำไยเช่นเดียวกับผลไม้อื่นคือ ระยะแรกจะให้ผลประปรายและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกปี ลำไยจะเริ่มให้ผลผลิตในปีที่ 4 หลังจากการ ปลูกจนถึงปีที่ 15 ถ้ามีการดูแลรักษาปกติ จะให้ผลผลิตราวๆ 100-150 กิโลกรัมต่อต้น การให้ผล ผลิตลำไยในแต่ละปียังต่างกัน บางปีให้ผลดก บางปีให้ผลไม่ดก ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยที่ เกี่ยวข้องเช่น อุณหภูมิและความชื้นของอากาศ สภาพความแห้งแล้ง ระดับน้ำในดิน วัฏจักรของ ลำไย เป็นต้น โดยปกติแล้วลำไยที่ปลูกทางภาคเหนือจะเริ่มมีช่อดอกและดอกบานประมาณเดือน มกราคมถึงกุมภาพันธ์ และสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตในราวเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม

ภาพที่ 4 แผนภูมิขั้นตอนการผลิต

ที่มา: (กลุ่มเกษตรสัญจร, 2544)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดส่งออกสำคัญและขั้นตอนการส่งออกลำไยของไทย

ลำไยเป็นผลไม้ที่นิยมปลูกมากทางภาคเหนือและมีปริมาณการส่งออกมากเป็นอันดับต้นของการส่งออกผลไม้ไทย เนื่องจากลำไยเป็นพืชที่ต้องทำการเพาะปลูกตามฤดูกาล ดังนั้นในการส่งออกลำไยนั้นจะมีช่วงการส่งออกเดือนกรกฎาคมถึงกันยายนสูงที่สุด ไทยเริ่มได้รับการส่งเสริมการส่งออกจากรัฐบาลเรื่อยมา เนื่องจากว่าไทยตั้งอยู่ในเขตที่เหมาะสมในการทำการเกษตรและสะดวกในการคมนาคม

ระดับราคาขายส่งและขายปลีกลำไยที่ฮ่องกงและอินโดนีเซียนำเข้าส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าในช่วงเดือนกรกฎาคม ซึ่งเป็นเดือนที่มีลำไยจำหน่ายมาก (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ราคานำเข้าเฉลี่ยลำไยของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซีย ปี พ.ศ.2542-2546 (บาทต่อกิโลกรัม)

ประเทศ	ปี พ.ศ.				
	2542	2543	2544	2545	2546
ฮ่องกง	23.98	18.33	16.53	14.34	17.01
อินโดนีเซีย	26.18	20.45	22.62	21.28	23.61

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2546)

ตลาดต่างประเทศที่สำคัญในการส่งออกลำไยของไทย ได้แก่ ฮ่องกง จีน อินโดนีเซีย ได้หวัน สิงคโปร์ แคนาดา เนเธอร์แลนด์ มาเลเซีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ตามลำดับ ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาในตลาดที่มีความสำคัญเพื่อประโยชน์ในการส่งออกต่อไป ดังนี้

ตลาดฮ่องกง

ลักษณะตลาด

ตลาดฮ่องกงเป็นตลาดผู้บริโภคผลไม้ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งมีการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศทั้งหมดมูลค่าการนำเข้าสูงสุดถึงปีละ 3,000 ล้านดอลลาร์ฮ่องกง ผลไม้ที่นำเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผลไม้จากเขตร้อนและเขตหนาว ผู้นำเข้า ได้แก่ ผู้ค้าผักและผลไม้ ซึ่งประกอบด้วยผู้นำเข้าเพื่อจำหน่ายภายในประเทศและผู้นำเข้าเพื่อส่งออกต่อ (re-export) ไปยังประเทศอื่น นอกจากนี้ผู้ขายส่งอาจนำเข้าโดยตรง ส่วนผู้ขายปลีกไม่อาจนำเข้าเองจะรับสินค้าจากผู้นำเข้าอื่น โดยจะซื้อสินค้าจากตลาดขายส่ง Western Wholesale Food Market ของฮ่องกง

ในช่วง 7 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2546 ฮ่องกงมีการนำเข้าผลไม้สดจากทุกประเทศมีมูลค่ารวม 110 ล้านดอลลาร์ฮ่องกง โดยนำเข้าจากไทยมากเป็นอันดับหนึ่งมีมูลค่า 108 ล้านดอลลาร์ฮ่องกง หรือเท่ากับประมาณร้อยละ 98.5 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด ปริมาณผลไม้สดที่นำเข้าจากไทยอยู่ในระดับ 30,000 ตัน นอกนั้นเป็นการนำเข้าจากเวียดนาม จีน สิงคโปร์ และไต้หวัน อีกจำนวนเล็กน้อย (สำนักงานพาณิชย์ สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง, 2546) ผลไม้สดที่ฮ่องกงนำเข้าจากไทยในมีพ่อค้าฮ่องกงบางรายส่งต่อ (re-export) ไปยังประเทศจีนประมาณร้อยละ 50 จากที่นำเข้าทั้งหมดจากไทย นอกจากนี้ ลำไยที่ปลูกในจีนก็ให้ผลผลิตและมีวางจำหน่ายในตลาดเพิ่มขึ้นด้วย (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ปริมาณนำเข้าผลไม้ของไทยในฮ่องกงและอินโดนีเซีย ปี พ.ศ. 2542-2546 (กิโลกรัม)

ประเทศ	ปี พ.ศ.				
	2542	2543	2544	2545	2546
ฮ่องกง	20,914	52,234	68,742	66,046	31,478
อินโดนีเซีย	6,960	8,937	14,535	23,782	22,854

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2546)

สำหรับการขนส่งลำไยมีบริษัทเดินเรือของจีนรับทำการขนส่ง โดยคิดค่าขนส่ง 53,000 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกงต่อ 1 คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต (1 คอนเทนเนอร์บรรจุได้ประมาณ 2,100 กล่อง) หรือคิดเป็นค่าขนส่งกล่องละประมาณ 25 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกง

ระดับราคาขายส่งและขายปลีกลำไยที่ฮ่องกงนำเข้าส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าในช่วงเดือนกรกฎาคม ซึ่งเป็นเดือนที่มีลำไยและผลไม้ชนิดอื่นจำหน่ายมากในตลาด ทำให้ราคาขายส่งและขายปลีกค่อนข้างต่ำ โดยที่ตลาดขายส่ง Western Wholesale Food Market ของฮ่องกง พ่อค้าจะคัดเลือกลำไยที่นำเข้าออกเป็น 3 เกรด คือ ขนาดเล็ก (ใช้เครื่องหมายสีเหลืองติดบนกล่องบรรจุ) ขนาดกลาง (สีแดง) และขนาดใหญ่ (สีทอง) ในเดือนกรกฎาคม 2546 ราคาขายส่งลำไยสด ณ ตลาดดังกล่าวมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาเฉลี่ยตั้งแต่กล่องละ 80-150 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกง (1 กล่องบรรจุ 10 กิโลกรัม) หรือกิโลกรัม ละประมาณ 8-10.5 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกง ส่วนราคาค่าปลีกตามร้านทั่วไปประมาณกล่องละ 20-22 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกง (1 ถุงบรรจุขนาด 2 ปอนด์) และลดเหลือกล่องละ 15 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกง ในช่วงที่ลำไยออกสู่ตลาดจำนวนมาก ส่วนลำไยจากจีนที่เปลือกสีคล้ำ เนื้อน้อย เม็ดโต ราคาถูกลง ประมาณ 15 เหรียญดอลลาร์ฮ่องกง

การนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากต่างประเทศโดยตลาดหลักที่นำเข้าคือไทยและมีการนำเข้า จากประเทศอื่นๆ เช่น จีน ออสเตรเลีย เวียดนาม เป็นต้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2546 (ตารางที่ 3 และ4) พบว่าไทยมีส่วนแบ่งมูลค่าการนำเข้าสูงที่สุด โดยในปี พ.ศ. 2543 มูลค่าการนำเข้าจำนวน 335.37 ล้านเหรียญดอลลาร์ฮ่องกง คิดเป็นร้อยละ 99.42 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดและในปี พ.ศ. 2544-2546 มูลค่าการนำเข้าจำนวน 337.38 357.38 และ 258.15 ล้านเหรียญดอลลาร์ฮ่องกง คิดเป็นร้อยละ 99.47 98.19 และ 98.28 ตามลำดับ สัดส่วนที่นอกเหนือจากนี้จะเป็นการนำเข้าจากประเทศอื่นๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นสัดส่วนของการนำเข้าจากไทยที่สูงและมีความสำคัญต่อ การตลาดลำไยทั้งหมดของฮ่องกง

โอกาสในการส่งออกไปยังตลาดฮ่องกง

1. พฤติกรรมการบริโภคผลไม้ของชาวฮ่องกง ชาวจีนในฮ่องกงนิยมบริโภคผลไม้ตามฤดูกาล เช่น ฤดูหนาว นิยมบริโภค ส้ม ลูกพลับ องุ่น สตรอเบอร์รี่ เชอร์รี่ ส่วนผลไม้ฤดูร้อน เช่น มะม่วง แดงโม ลำไย ทุเรียน มังคุด เงาะ เป็นต้น ผลไม้ไทยที่ชาวฮ่องกงนิยมและรู้จักมากคือ ทุเรียน มังคุด เงาะ ลำไย โดยเฉพาะทุเรียนและลำไยซึ่งชาวจีนเชื่อว่าทานแล้วทำให้ร่างกายอบอุ่น และลำไย ยังสามารถนำมาประกอบอาหารเพื่อบำรุงร่างกาย และในอนาคตคาดว่าชาวจีนอาจต้องพึ่งพาผลไม้ ที่ทำให้ร่างกายอบอุ่นมากขึ้น ทดแทนการกินอาหารจากเนื้อสัตว์

2. การขนส่งลำไยเข้าสู่ตลาดฮ่องกงในช่วงฤดูกาล เดิมใช้การขนส่งทางอากาศทำให้เสียค่า ระวังสูง ต้นทุนในช่วงแรกจะสูงมาก ต่อมามีการขนส่งทางเรือโดยผู้คอนเทนเนอร์ซึ่งใช้เวลา เดินทาง 5 วัน ทำให้ต้นทุนการขนส่งลดลง จึงเป็นโอกาสที่ดีในการส่งออก

3. การส่งออกลำไยไปยังตลาดฮ่องกงเป็นลำไยคุณภาพดี ร้อยละ 80 ที่นำเข้าเป็นลำไยเกรด A ส่วนที่เหลือเป็นลำไยเกรด B มีการอบซัลเฟอร์ไดออกไซด์ การนำเข้าลำไยในช่วงกลางฤดูลำไยมี ปริมาณ 20 ตู้คอนเทนเนอร์ ต่อวัน

4. จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่าปริมาณลำไยจากฮ่องกงส่งออกต่อไปยังจีน กระทำด้วยการนำเรือขนถ่ายมารับที่ท่าของตลาดขายส่ง Western Wholesale Food Market ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฮ่องกง แนวโน้มการส่งออกในลักษณะนี้คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ถ้าราคาจำหน่ายปลีกค้าไฮโดยเปรียบเทียบต่ำกว่าราคาจำหน่ายปลีกของผลไม้ชนิดอื่นที่มีจำหน่ายในตลาดขณะนั้น ซึ่งสามารถจูงใจให้คนจีนแถบนั้นหันมาซื้อค้าไฮเพื่อการบริโภค

5. ปัจจุบันฮ่องกงยังมีอิสระในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยดำเนินนโยบายการค้าแบบเสรีและเป็นเมืองท่าเสรี (free port) ถือได้ว่า เกือบไม่มีการจัดเก็บภาษีในการนำเข้าและส่งออกสินค้า ถือได้ว่าฮ่องกงเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจเสรีมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก (สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ เมืองฮ่องกง, 2546)

อุปสรรคในการส่งออกไปยังตลาดฮ่องกง

1. ฮ่องกงยังคงมีมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายในอยู่บ้าง ซึ่งได้แก่ การขออนุญาตนำเข้าและส่งออก (import & export licensing) เพื่อการปฏิบัติตามข้อตกลงทางการค้าที่ฮ่องกงมีกับประเทศคู่ค้าบางประเทศ เพื่อควบคุมดูแลด้านสุขอนามัย เพื่อรักษาปริมาณสินค้าให้เพียงพอกับความต้องการเพื่อความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย และรักษาสภาพแวดล้อมในประเทศ

2. การตัดราคากันเองในระหว่างผู้ส่งออกค้าไฮไทย การส่งออกค้าไฮในปริมาณเกินความต้องการของตลาด โดยปราศจากการวางแผนการตลาดอย่างเหมาะสมและการส่งออกภายใต้ตราหรือฉลากสินค้าหลากหลาย ซึ่งไม่ได้รับความเชื่อถือ

3. ผลกระทบจากที่ข่าวหนังสือพิมพ์จีน ลงข้อความเรื่องค้าไฮจากไทยและเวียดนามมีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้าง

4. ผู้บริโภคต้องระมัดระวังเรื่องอาหาร การรักษาสุขภาพ เนื่องจากในช่วงดังกล่าว เกิดโรคระบาด SARs และเชื่อว่าการบริโภคทุเรียนและค้าไฮ ทำให้ภายในร่างกายร้อนและมีผลต่อสุขภาพ

5. สินค้าไทยมักประสบปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้า ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ฮ่องกงกำหนด พบว่าคุณภาพสินค้าในแต่ละครั้งไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน

ตลาดอินโดนีเซีย

ลักษณะตลาด

อินโดนีเซียเป็นตลาดผลไม้ขนาดใหญ่ ขนาดประชากร 211 ล้านคน ประกอบกับความนิยมบริโภคผลไม้ไทยและตลาดกำลังขยายตัว นอกจากนี้ยังนิยมบริโภคลำไยคุณภาพดี รสหวาน เนื้อหนา และราคาไม่สูงเกินไปนัก การนำเข้า ผู้ค้าส่งหรือผู้นำเข้าจะเป็นผู้นำเข้าโดยตรง ในกรณีห้างซูเปอร์มาร์เก็ตนำเข้าปริมาณการจำหน่ายมีไม่มากและจะเลือกนำเข้าจากผู้ส่งออกที่สามารถส่งมอบสินค้าคุณภาพดีได้ตรงตามเวลาเท่านั้น

นโยบายการนำเข้า ตามความตกลงร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจ ซึ่งกระทำไว้ในคราวประชุมอาเซียนครั้งหลังสุดโดยคาดว่าจะยังมีโอกาสที่ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ขยายการค้าระหว่างกันมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมถึงกว่าร้อยละ 25 สำหรับสินค้าในกลุ่มอาหาร สินค้าเกษตร การปรับเปลี่ยนที่มีความสำคัญต่อนโยบายการนำเข้ามาก ได้แก่การที่อินโดนีเซียประกาศให้ภาคเอกชนนำเข้าสินค้าเกษตรได้หลายรายการในปี พ.ศ. 2541 แทนกฎระเบียบเดิมที่ให้ BULOG ผูกขาดการนำเข้าสินค้าหลายประเภทที่ส่งเข้าไปยังอินโดนีเซีย (สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา, 2546)

การนำเข้าลำไยของอินโดนีเซียจากต่างประเทศโดยตลาดหลักที่นำเข้าคือไทยและมีการนำเข้าจากประเทศอื่นๆ เช่น จีน ออสเตรเลีย เวียดนาม เป็นต้น ซึ่งเหมือนกันกับประเทศผู้นำเข้าของฮ่องกง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2546 (ตารางที่ 5 และ 6) พบว่าไทยมีส่วนแบ่งมูลค่าการนำเข้าสูงที่สุด โดยในปี พ.ศ. 2543 มูลค่าการนำเข้าจำนวน 11.89 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 99.08 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดและในปี พ.ศ. 2544-2546 มูลค่าการนำเข้าจำนวน 7.59 14.57 และ 15.58 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 98.45 97.79 และ 98.61 ตามลำดับ สัดส่วนที่นอกเหนือจากนี้จะเป็นการนำเข้าจากประเทศอื่นๆที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นสัดส่วนของการนำเข้าจากไทยที่สูงและมีความสำคัญต่อการตลาดลำไยทั้งหมดของอินโดนีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอกาสในการส่งออกไปยังตลาดอินโดนีเซีย

1. กฎเกณฑ์การนำเข้า (import regulation) ปัจจุบัน อินโดนีเซียได้ยกเลิกมาตรการที่มีใช้ ภาษีอากรสำหรับการนำเข้าหมดแล้ว แม้แต่องค์การ BULOG ซึ่งเคยเป็นหน่วยงานที่ผูกขาดในการ นำเข้าสินค้าหลายประเภทที่ไทยส่งเข้าไปยังอินโดนีเซียก็ได้มีการยกเลิกและปล่อยให้เอกชน คือ ผู้นำเข้าทั่วไป (general importer) เป็นผู้นำเข้าจากไทย ส่วนในด้านกฎระเบียบอื่นๆ เช่น กฎระเบียบ เกี่ยวกับสาธารณสุข หรือสุขอนามัยที่ใช้บังคับแก่สินค้าจำพวกผลไม้สด หรืออาหารปรุงแต่ง อาจจะ กล่าวได้ว่า ไม่เข้มงวดเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ จากการสอบถามผู้นำเข้าผลไม้สดจากไทย ก็ไม่ ปรากฏว่าประสบปัญหาแต่อย่างใด

2. การพบปะกันระหว่างผู้ส่งออกกับผู้นำเข้า โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรม โดยการ สนับสนุนให้ผู้ผลิตไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เดินทางมาแนะนำสินค้า ในโอกาสที่มีงานแสดงสินค้าต่างๆ โดยมีสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา เป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดการนัดหมายเจรจาธุรกิจให้

3. ส่งเสริมให้มีการแนะนำ เชิญชวน หรือนำผู้นำเข้ามาร่วมงานแสดงสินค้าไทยจัดงาน แสดงสินค้าที่ไทยมีศักยภาพในตลาด เพื่อให้ผลไม้ไทยเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับ พร้อมให้ รายชื่อผู้ส่งออกไทยเพื่อการติดต่อธุรกิจต่อไป เป็นต้น

4. การใช้ข้อได้เปรียบในการเข้าร่วมอยู่ในเขตการค้าเสรี AFTA และเขตสามเหลี่ยม เศรษฐกิจไทย-อินโดนีเซีย-มาเลเซีย ซึ่งกำลังแสวงหาเส้นทางของการร่วมมือและการพัฒนาทาง การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง

5. การรักษามาตรฐานสินค้า จรรยาบรรณในเรื่องการเสนอราคาขาย และรักษาระยะเวลาส่ง มอบ เพื่อพัฒนาระบบ logistic ของไทยให้ยั่งยืนในตลาดนี้เพราะอินโดนีเซียจะให้ความสำคัญใน เรื่องการส่งมอบสินค้าตามกำหนด

6. ช่องทางการจำหน่าย นอกจากการจำหน่ายโดยผ่านผู้นำเข้าโดยทั่วไปแล้ว การจำหน่าย ผ่านเอเยนต์ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ตลาดขยายตัวออกไปได้ ทั้งนี้ เพราะเอเยนต์จะเป็นผู้ทำการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ แต่การเลือกเอเยนต์จะต้องระมัดระวังด้วย ในกรณีสินค้าที่มีการควบคุม จะต้องจัดจำหน่ายตามช่องทางที่กฎหมายกำหนด

7. ในการเจรจาการค้าอย่างเป็นทางการ อินโดนีเซียจะใช้วิธีการที่เป็นสากล ส่วนการเจรจา ทางการค้าอย่างไม่เป็นทางการ ต้องอาศัยความคุ้นเคย และความสนิทสนม สร้างความไว้วางใจซึ่งกัน และกัน โดยทั่วไปคนอินโดนีเซียเป็นคนที่ซื่อสัตย์ รังเกียจคนที่คิดโกงอย่างยิ่งตามหลักคำสอนของ ศาสนาอิสลาม และมองคนไทยในแง่ที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ในการเจรจาการค้าอย่างเป็นทางการ อินโดนีเซียจะใช้วิธีการที่เป็นสากล ส่วนการเจรจาทางการค้าอย่างไม่เป็นทางการ ต้องอาศัยความคุ้นเคย และความสนิทสนม สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยทั่วไปคนอินโดนีเซียเป็นคนที่ซื่อสัตย์ รังเกียจคนที่คดโกงอย่างยิ่งตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม และมองคนไทยในแง่ที่ดี

ปัจจุบันสินค้าไทยเป็นที่ยอมรับในตลาดอินโดนีเซียว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ เช่นกรณีสินค้าผลไม้สดและผลไม้กระป๋องที่นำเข้ามาจากไทยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพดีโดยสามารถจำหน่ายได้ราคาสูง อาหารไทยและภัตตาคารไทยก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นอาหารและภัตตาคารที่มีระดับและหลังจากที่มีภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในประเทศอย่างรุนแรง อินโดนีเซียก็เริ่มหันมามุ่งนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยและสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆจากไทยซึ่งมีราคาถูกกว่า ทดแทนการนำเข้าจากญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ซึ่งในอนาคตจะมีการนำเข้าสินค้าเหล่านี้จากไทยมากยิ่งขึ้น เพราะมีปัจจัยอื่นเกื้อหนุนอีกคือ การลดภาษีภายใต้กรอบ AFTA

อุปสรรคในการส่งออกไปยังตลาดอินโดนีเซีย

1. กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการนำเข้า (import regulation) แม้ว่าอินโดนีเซียจะมีนโยบายส่งเสริมการค้าแบบเสรี เพื่อเดินไปสู่จุดหมายปลายทางคือ การเข้าร่วมทำการค้าอย่างเสรีระหว่างกัน ตามความตกลงทางการค้าในระดับอาเซียนและในระดับโลกก็ตาม แต่อินโดนีเซียก็ยังกีดกันหรือข้อจำกัดทางการค้าตามเหตุผลความจำเป็นของตนเอง เช่นเดียวกับกับประเทศอื่นๆ ได้แก่ มาตรการทางภาษี และมาตรการที่มิใช่ภาษี ทั้งนี้ไม่มีการกีดกันทางการค้า สำหรับประเทศหนึ่งประเทศใด หรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ

2. มาตรการทางภาษีอินโดนีเซียเข้าร่วมเป็นสมาชิกดั้งเดิมของเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area – AFTA) ซึ่งได้ประกาศจัดตั้งในเดือนมกราคม พ.ศ. 2535 เช่นเดียวกับประเทศไทย โดยมีข้อตกลงว่าด้วยอัตราภาษีพิเศษที่เท่ากัน สำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน (Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA)) เป็นกลไกในการดำเนินงานของเขตการค้าเสรีอาเซียน ซึ่งในหลักการทั่วไปสมาชิกต้องลดภาษีศุลกากรระหว่างกันลงเหลือร้อยละ 0-5 ภายใน 10 ปี (มกราคม พ.ศ. 2536 มกราคม พ.ศ. 2546) ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของขอบเขตการควบคุม ผลผลิตไม้สดทุกชนิดต้องรับการตรวจวิเคราะห์จากกอง
เกษตรเคมี กรมวิชาการเกษตร (ภาพที่ 5)

ระเบียบและขั้นตอนการส่งออกลำไย

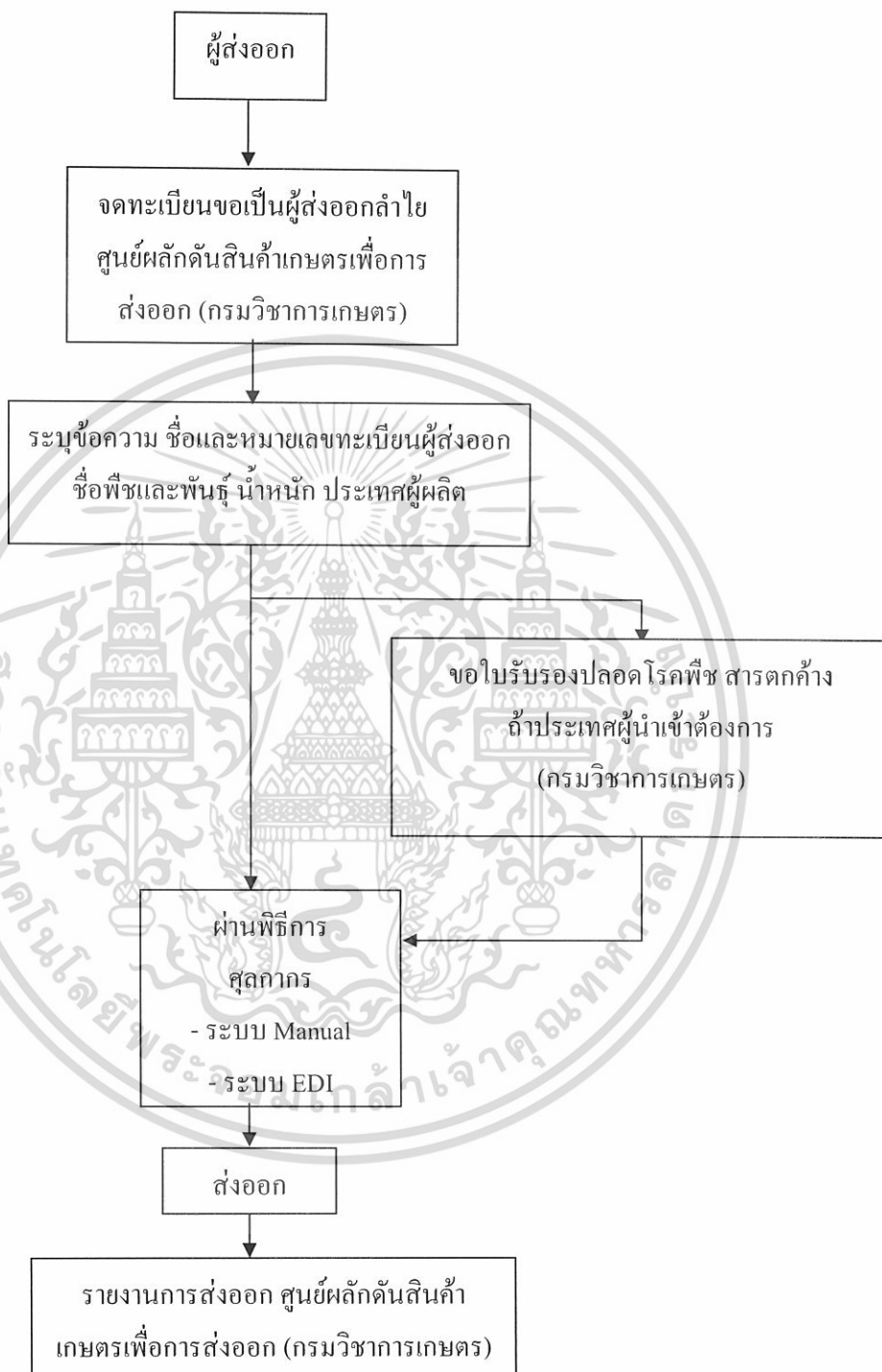
1. ผู้ส่งออกต้องยื่นความจำนงขอเป็นผู้ส่งออกลำไย ณ ศูนย์ผลัดกันสินค้าเกษตรเพื่อการ
ส่งออกกรมวิชาการเกษตร โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการประมาณ 1 วัน
2. ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรอง สารตกค้าง ปลอดภัยพืชหรือแมลง ผู้ส่งออกต้อง
ขอใบรับรองด้วย
3. ขออนุญาตรับรองคุณภาพอาหารหรือผลิตผลทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ซึ่งขึ้นอยู่กับ
ความต้องการของผู้ส่งออกแต่ละราย
4. ผ่านพิธีการทางศุลกากร ระบบ Manual ระบบ EDI ณ ส่วนการส่งออก สำนักงาน
ศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ กรมศุลกากร
5. ภายหลังจากส่งออก ต้องรายงานการส่งออกที่ศูนย์ผลัดกันสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก
กรมวิชาการเกษตรทราบภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันที่ส่งออกแต่ละครั้ง

มาตรฐานลำไย

การจัดเกรดคุณภาพลำไย ในการปฏิบัติใช้จัดเกรดโดยสายตาของผู้ที่มีประสบการณ์ซึ่งทำ
การค้ามานาน ความแม่นยำในการจัดเกรดมีประมาณถึงร้อยละ 99 (ปีพ.ศ. 2539) ข้อดีของการ
จัดเกรดด้วยสายตาคือมีความรวดเร็วว่าการชั่งน้ำหนัก แต่มีข้อเสียคือการประมาณตามความพอใจ
ของผู้จัดเกรด และเนื่องจากการจัดเกรดเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดราคารับซื้อลำไย อย่งไรก็ดี
เพื่อเป็นการแก้ไขข้อเสียของการจัดเกรดด้วยสายตาจึงมีการนำลำไยที่จัดเกรดแล้วมาชั่งน้ำหนัก
เปรียบเทียบ การจัดเกรดลำไยที่กำหนดในภาคราชการมีดังนี้

เกรดใหญ่พิเศษ มีจำนวนผลน้อยกว่า	70 ผลต่อกิโลกรัม
เกรด เอ ปริมาณลำไยมีจำนวนผล	71-80 ผลต่อกิโลกรัม
เกรด บี ปริมาณลำไยมีจำนวนผล	81-90 ผลต่อกิโลกรัม
เกรด ซี ปริมาณลำไยมีจำนวนผล	91 ผลต่อกิโลกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงการส่งออกลำไย

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2546)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้เป็นผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่สำคัญที่ใช้ในการตอบคำถามของวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ โดยทำการวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ซึ่งสามารถแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ซึ่งใช้วิธีการทางสถิติการวิเคราะห์สมการแบบถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยใช้วิธีการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุด และในส่วนที่ 2 เป็นการพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียในอนาคต พยากรณ์ค่าของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่ได้จากสมการแล้วนำมาหาปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย โดยทำการวิเคราะห์แยกตามประเทศที่มีการส่งออก ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้จะใช้ข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2535-2546 โดยอยู่ในรูปแบบของสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียที่มีความเหมาะสมเป็นฟังก์ชันแบบล็อกคู่

ตามหลักการในการพิจารณารูปแบบสมการอุปสงค์ที่ได้กล่าวในบทที่ 2 สามารถทำให้ทราบได้ว่า ฟังก์ชันแบบล็อกคู่เป็นรูปแบบฟังก์ชันที่เหมาะสมได้ดังนี้

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงมีตัวแปรอิสระ 3 ตัว คือ ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง และรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ซึ่งมีผลการประมาณการดังนี้

$$\begin{aligned} \ln QD_t &= -65.498 - 2.565 \ln PL_t - 1.104 \ln PL_i + 7.171 \ln NI_t \\ (S.D) &= (11.67) \quad (0.360)** \quad (0.461)* \quad (0.983)** \\ R^2 &= 0.93 \quad S.E. = 0.22 \\ F &= 34.24 \quad D.W. = 2.34 \end{aligned}$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติของสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ดังสมการข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง (QD_t) สามารถอธิบายได้จากการเปลี่ยนแปลงของราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง (PL_t) ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง (PL_i) และรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง (NI_t) โดยตัวแปรอิสระเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของปริมาณอุปสงค์การส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงร้อยละ 93 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 7 เป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งไม่ได้นำมาพิจารณาในสมการ เมื่อพิจารณาค่าสถิติ F เท่ากับ 34.24 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร สามารถอธิบายความแปรปรวนของปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยแต่ละตัวด้วยค่าสถิติ t (t-test) นั้น ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์ของราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับค่าเคอร์

บิน-วัตสัน (Durbin-Watson: D.W.) มีค่า 2.34 ซึ่งอยู่ในช่วงที่สามารถตอบได้ว่าการวิเคราะห์ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนของตัวอย่างเป็นอิสระกัน (auto correlation)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานทางทฤษฎีที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ปรับด้วยดัชนีผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง มีค่าเป็นลบ หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกง ปรับด้วยดัชนีผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกงมีค่าเป็นลบ หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าทุเรียนเป็นสินค้าประกอบกันกับลำไย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และค่าสัมประสิทธิ์รายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกงมีค่าเป็นบวก หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

ความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

เนื่องจากความสัมพันธ์ของสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงอยู่ในรูปแบบล็อกคู ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรสามารถนำมาอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ จากสมการข้างต้นสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง (QD_1) กับราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง (PL_1) เป็นไปในทางลบ โดยความยืดหยุ่นอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคาส่งออกมีค่า -2.565 หมายความว่า เมื่อราคาส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 2.565 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง (QD_1) กับราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง (PL_1) เป็นไปในทางลบ โดยความยืดหยุ่นอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคาส่งออกมีค่า -1.104 หมายความว่า เมื่อราคาส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์เพื่อการส่งออกทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกงเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 1.104 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(QD_t) กับรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง (NI_t) เป็นไปในทางบวก แต่ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงต่อรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง มีค่าเท่ากับ 7.171 หมายความว่า เมื่อรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกงเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 7.171 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยอิสระแต่ละตัว พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยมีผลการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีค่าเป็นลบ หมายความว่า ราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

2. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีค่าเป็นลบ หมายความว่า ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกง เพราะทุเรียนกับลำไยเป็นสินค้าประกอบกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

3. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์รายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีค่าเป็นบวก หมายความว่า รายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียมีตัวแปรอิสระ 3 ตัว คือ ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ราคาส่งออก (F.O.B.) ทูเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย และรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ซึ่งมีผลการประมาณการดังนี้

$$\begin{aligned} \ln QD_2 &= 4.030 - 1.822 \ln PL_2 - 0.256 \ln PLi_2 + 0.695 \ln NI_2 \\ (S.D) &= (3.974) \quad (0.224)^{***} \quad (0.122)^* \quad (0.258)^{**} \\ R^2 &= 0.94 \quad \quad \quad S.E. = 0.3426 \\ F &= 38.83 \quad \quad \quad D.W. = 2.28 \end{aligned}$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติของสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ดังสมการข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย (QD_2) สามารถอธิบายได้จากการเปลี่ยนแปลงของราคาส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย (PL_2) ราคาส่งออกทูเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย (PLi_2) และรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย (NI_2) โดยตัวแปรอิสระเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของปริมาณอุปสงค์การส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ร้อยละ 94 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 6 เป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งไม่ได้นำมาพิจารณาในสมการ เมื่อพิจารณาค่าสถิติ F เท่ากับ 38.83 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร สามารถอธิบายความแปรปรวนของปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยแต่ละตัวด้วยค่าสถิติ t (t-test) นั้น ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์ของราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนี

ราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับค่าเคอร์บิน-วัตสัน (Durbin-Watson: D.W.) มีค่า 2.28 ซึ่งอยู่ในช่วงที่สามารถตอบได้ว่า การวิเคราะห์ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนของตัวอย่างเป็นอิสระกัน (auto correlation)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานทางทฤษฎีที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย มีค่าเป็นลบ หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซียมีค่าเป็นลบ หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย เพราะทุเรียนเป็นสินค้าประกอบกันกับลำไย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้และค่าสัมประสิทธิ์รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซียมีค่าเป็นบวก หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย

ความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย

เนื่องจากความสัมพันธ์ของสมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย อยู่ในรูปแบบล็อกคู่ ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรสามารถนำมาอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ จากสมการข้างต้นสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย (QD_2) กับราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย (PL_2) เป็นไปในทางลบ โดยความยืดหยุ่นอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคาส่งออกมีค่า -1.822 หมายความว่า เมื่อราคาส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 1.822 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย (QD_2) กับราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย (PL_2) เป็นไปในทางลบ โดยความยืดหยุ่นอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคาส่งออกมีค่า -2.56 หมายความว่า เมื่อราคาส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์เพื่อการ

ส่งออกทุเรียนของไทยไปยังอินโดนีเซียเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 2.56 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย (QD₂) กับรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย (NI₂) เป็นไปในทางบวก และค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียต่อรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซียมีค่าเท่ากับ 0.695 หมายความว่า เมื่อรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซียเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.695 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยอิสระแต่ละตัว พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยมีผลการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีค่าเป็นลบ หมายความว่า ราคาส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

2. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีค่าเป็นลบ หมายความว่า ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปยังอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกทุเรียนของไทยไปยังอินโดนีเซีย เพราะทุเรียนกับลำไยเป็นสินค้าประกอบกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

3. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซียมีค่าเป็นบวก หมายความว่า รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

การศึกษาในส่วนนี้ใช้แบบจำลองอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงที่ได้จากการศึกษาในส่วนที่ 1 มาพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงในอนาคต โดยจะทำการพยากรณ์แนวโน้มอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไย ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 โดยใช้วิธีการพยากรณ์ค่าของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษาต่างๆ ได้แก่ ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไย ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ราคาส่งออกทุเรียน (F.O.B.) ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง และรายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 ในลักษณะแนวโน้มของเวลาก่อนจากนั้นจึงนำค่าของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่พยากรณ์ได้ไปใช้พยากรณ์ตามอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ตามที่ได้ศึกษาไว้แล้วในส่วนที่ 1 เพื่อคาดคะเนอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงข้างต้น สามารถนำมาเพื่อการพยากรณ์ความต้องการในการนำเข้าลำไยของไทยในอีก 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2547-2551)

อย่างไรก็ดีการพยากรณ์สามารถคาดคะเนได้ว่าอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปริมาณที่น้อย และมีแนวโน้มที่สูงขึ้นในอนาคต ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่าอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงจะมีจำนวน 108,358.39 ตัน ในปี พ.ศ. 2547 และจะเพิ่มขึ้นในปริมาณที่ไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงมากนักจนถึงปี พ.ศ. 2551 โดยในปีดังกล่าวจะมีปริมาณ 259,275.89 ตัน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงในปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	ปริมาณอุปสงค์ (ตัน)
2547	108,358.39
2548	135,565.36
2549	168,909.97
2550	209,648.26
2551	259,275.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย

การศึกษาในส่วนนี้ใช้แบบจำลองอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียที่ได้จากการศึกษาในส่วนที่ 1 มาพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียในอนาคต โดยจะทำการพยากรณ์แนวโน้มอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไย ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 โดยใช้วิธีการพยากรณ์ค่าของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษาต่างๆ ได้แก่ ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ราคาส่งออกทุเรียน (F.O.B.) ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย และรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 ในลักษณะแนวโน้มของเวลา ก่อนจากนั้นจึงนำค่าของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่พยากรณ์ได้ไปใช้พยากรณ์ตามอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ตามที่ได้ศึกษาไว้แล้วในส่วนที่ 1 เพื่อคาดคะเนอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซีย ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551

สมการอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียข้างต้น สามารถนำมาเพื่อการพยากรณ์ความต้องการในการนำเข้าลำไยของไทย ในอีก 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2547-2551)

อย่างไรก็ตามการพยากรณ์สามารถคาดคะเนได้ว่าอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปริมาณที่น้อย และมีแนวโน้มที่สูงขึ้นในอนาคตแต่ไม่มากเท่ากับฮ่องกง ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่าอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังอินโดนีเซียจะมีจำนวน 9,742.48 ตัน ในปี พ.ศ. 2547 และจะเพิ่มขึ้นในปริมาณที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักจนถึงปี พ.ศ. 2551 โดยในปีดังกล่าวจะมีปริมาณ 19,118.85 ตัน (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ผลการพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียในปี พ.ศ.

2547 -2551

ปี พ.ศ.	ปริมาณอุปสงค์ (ตัน)
2547	9,742.48
2548	11,831.01
2549	13,647.89
2550	16,153.38
2551	19,118.85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ลำไยจัดเป็นผลไม้กึ่งร้อนเป็นหนึ่งในผลไม้หลายชนิดที่ประเทศไทยผลิตได้เพื่อสนองความต้องการในประเทศและสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ นับว่าเป็นผลไม้ที่มีความเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ว่าจะเป็นด้านรสชาติหรือกลิ่นที่หาผลไม้ชนิดอื่นทดแทนได้ยาก ลำไยเป็นผลไม้ที่ตลาดมีความต้องการมาก ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศส่งผลให้ราคาอยู่ในระดับที่น่าพอใจ โดยในปี พ.ศ. 2544 มีปริมาณการส่งออกลำไยไปยังประเทศคู่ค้าเท่ากับ 101,299 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,910.73 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2545 มีปริมาณการส่งออกเพิ่มเป็น 113,166 ตันคิดเป็นมูลค่าถึง 1,940.28 ล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.55 จากปี พ.ศ. 2544 ปัจจุบันลำไยเป็นผลไม้ที่ต่างประเทศให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ตลาดผลไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ฮองกง อินโดนีเซีย จีน สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น จะเห็นได้จากปริมาณการส่งออกว่าประเทศที่เป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุด คือ ฮองกง โดยในปี พ.ศ. 2544 มีปริมาณการส่งออกลำไยเท่ากับ 68,742 ตัน คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 1,136.37 ล้านบาทเมื่อคิดเทียบกับมูลค่าการส่งออกลำไยทั้งหมด และประเทศที่เป็นคู่ค้าอันดับรองลงมาคือ อินโดนีเซีย โดยในปี พ.ศ. 2544 มีปริมาณส่งออกลำไยเท่ากับ 14,535 ตัน คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 328.74 ล้านบาทเมื่อคิดเทียบกับมูลค่าการส่งออกลำไยทั้งหมด

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้เป็นที่น่าสนใจถึงแนวโน้มการขยายตัวของลำไยไทยและปัจจัยที่มีผลเกี่ยวข้อง ได้แก่ ราคาส่งออกลำไย ราคาส่งออกสินค้าประกอบกัน และรายได้ประชาชาติของประเทศนั้นๆ โดยในการศึกษาการส่งออกลำไยของไทยได้มีตลาดหลักที่สำคัญ ได้แก่ ฮองกง และ อินโดนีเซีย ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยในปี พ.ศ. 2544 ถึงร้อยละ 59.07 และ 17.09 ของมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยทั้งหมด

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพการผลิตทั่วไปและการตลาดส่งออกลำไยของไทยในฮองกงและอินโดนีเซีย ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮองกงและอินโดนีเซีย พยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกของลำไยที่ส่งไปยังฮองกงและอินโดนีเซีย และเสนอแนวทางในการพัฒนาตลาดส่งออกลำไยของไทยไปยังฮองกงและอินโดนีเซียให้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำไยเป็นผลไม้ที่สำคัญของภาคเหนือ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน ต่อมาการผลิตได้ จึงขยายไปในจังหวัดต่างๆ ของภาคเหนือตอนบนเช่น จังหวัดลำปาง จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน ปัจจุบันได้ขยายไปสู่จังหวัดในภาคต่างๆ ของประเทศเช่น จังหวัดจันทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดเลย และจังหวัดสงขลา เป็นต้น จากสถิติการเพาะปลูกพบว่าได้มีการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ปริมาณผลิตผลลำไยเพิ่มขึ้นด้วย ผลิตผลที่ได้ นอกจากการผลิตเพื่อผลิตภายในประเทศแล้วยังเป็นผลไม้ที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศในแต่ละปี เป็นมูลค่าหลายล้านบาท โดยฤดูกาลที่ผลิตผลออกสู่ตลาดจะอยู่ระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน แต่ปัจจุบันได้มีการค้นพบว่าเทคโนโลยีการผลิตลำไยนอกฤดูโดยใช้สารบังคับทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปและรูปแบบผลิตภัณฑ์แปรรูปลำไยให้หลากหลาย ย่อมจะส่งผลต่อรายได้ของประเทศเป็นอย่างยิ่ง

ฮ่องกงเป็นตลาดส่งออกลำไยที่สำคัญของไทยและเป็นตลาดผู้บริโภคผลไม้ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศทั้งหมดมูลค่าการนำเข้าสูงสุดถึงปีละ 3,000 ล้านดอลลาร์ฮ่องกง โดยมีสัดส่วนการนำเข้าลำไยจากไทยร้อยละ 98.28 ในปี พ.ศ. 2546 ฮ่องกงเป็นผู้นำเข้าลำไยรายใหญ่และมีความสำคัญมากในตลาดลำไย ผู้นำเข้า ได้แก่ ผู้ค้าผักและผลไม้ ซึ่งประกอบด้วยผู้นำเข้าเพื่อจำหน่ายภายในประเทศและผู้นำเข้าเพื่อส่งออกไป (re-export) ไปยังประเทศอื่น นอกจากนี้ผู้ขายส่งอาจนำเข้าโดยตรง ส่วนผู้ขายปลีกไม่อาจนำเข้าเองจะรับสินค้าจากผู้นำเข้าอื่น โดยจะซื้อสินค้าจากตลาดกลางขายส่ง Western Wholesale Food Market ของฮ่องกง ปัจจุบันฮ่องกงยังมีอิสระในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยดำเนินนโยบายการค้าแบบเสรี และเป็นเมืองท่าเสรี (free port) ถือได้ว่า เกือบไม่มีการจัดเก็บภาษีในการนำเข้าและส่งออกสินค้า ถือได้ว่าฮ่องกงเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจเสรีมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก และตลาดส่งออกสำคัญรองลงมา คือ ตลาดอินโดนีเซีย เป็นตลาดผลไม้ขนาดใหญ่ ซึ่งมีประชากรมีความนิยมบริโภคผลไม้ไทยเพิ่มและตลาดกำลังขยายตัว โดยมีสัดส่วนการนำเข้าลำไยจากไทยร้อยละ 98.61 ในปี พ.ศ. 2546 อินโดนีเซียนำเข้าลำไยจากไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง ตามความตกลงร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจ ซึ่งกระทำไว้ในคราวประชุมอาเซียนครั้งหลังสุดโดยคาดว่าจะมีโอกาสดังประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ขยายการค้าระหว่างกันมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมถึงกว่าร้อยละ 25 สำหรับสินค้าในกลุ่มอาหาร สินค้าเกษตร ส่งผลให้อินโดนีเซียประกาศให้ภาคเอกชนนำเข้าสินค้าเกษตรได้หลายรายการในปี พ.ศ. 2541 แทนกฎระเบียบเดิมที่ให้ BULOG ผูกขาดการนำเข้าสินค้า นอกจากการจำหน่ายโดยผ่านผู้นำเข้าโดยทั่วไปแล้ว การจำหน่ายผ่านเอเยนต์ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ตลาดขยายตัวออกไปได้ ทั้งนี้ เพราะเอเยนต์จะเป็นผู้ทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ แต่การเลือกเอเยนต์จะต้องระมัดระวังด้วย ในกรณีสินค้าที่มีการควบคุม จะต้องจัดจำหน่ายตามช่องทางที่กฎหมายกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในอนาคตจะมีการนำเข้าสินค้าจากไทยมากยิ่งขึ้น เพราะมีปัจจัยอื่นเกื้อหนุนคือ การลดภาษี ภายใต้กรอบ AFTA

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง พบว่า ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง รายได้ ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง พบว่ารายได้ประชาชาติของ ฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงมากที่สุด รองลงมาคือ ราคาส่งออกลำไยของไทยไป ฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง และราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปฮ่องกง ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ตามลำดับ โดยพิจารณาจากค่าความยืดหยุ่นของอุป สงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 7.171 2.565 และ 1.104 ตามลำดับโดย กำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ส่วนผลการพยากรณ์ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สูงขึ้นเรื่อยๆ ตลอดในช่วงเวลาที่ทำการพยากรณ์ จึงนับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะนำไปสู่การส่งออก ต่างประเทศมากขึ้น

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานทาง ทฤษฎีที่กำหนดไว้บางปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกลำไยไปฮ่องกง กล่าวคือ เครื่องหมายของค่า สัมประสิทธิ์ราคาส่งออกลำไยมีค่าเป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าเมื่อราคา ส่งออกลำไยสูงขึ้นมีผลให้ปริมาณความต้องการลดลง ในทางกลับกันถ้าราคาลำไยลดลง มีผลให้ ปริมาณความต้องการลำไยสูงขึ้น เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ของราคาส่งออกทุเรียนมีค่าเป็น ลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในกรณีนี้ทำให้รู้ว่าทุเรียนเป็นสินค้าประกอบกันกับ ลำไยแสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการบริโภคลำไยน้อยลงการบริโภคทุเรียนจะมีแนวโน้มลดลงด้วย และ เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์รายได้ประชาชาติของฮ่องกงมีค่าเป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ว่า เมื่อรายได้ประชาชาติฮ่องกงสูงขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณความต้องการลำไยสูงขึ้น จะ ส่งผลให้ปริมาณความต้องการลำไยสูงขึ้น และผลจากการศึกษาอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของ ไทยไปฮ่องกง พบว่าค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงอัน เนื่องมาจากตัวแปรต่างๆ คือ ราคาส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยราคาผู้บริโภคของฮ่องกง ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง รายได้ประชาชาติของ ฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง มีค่าเท่ากับ 0.360 0.461 และ 0.983 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปฮ่องกงต่อการ เปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง คือ ราคาส่งออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำไยของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวนั้นมีลักษณะความยืดหยุ่นมาก (elastic) ดังนั้น สามารถใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาได้เพราะการลดราคาส่งออกจะมีผลให้ปริมาณความต้องการของฮ่องกงเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกลำไยอีกชนิดหนึ่งคือ รายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของฮ่องกง พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวมีลักษณะความยืดหยุ่นมาก (elastic) ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการส่งออกก็คือ ให้ความรู้และเพิ่มความต้องการในการบริโภคสินค้าลำไยของตลาดฮ่องกงมากขึ้น โดยปรับปรุงกลยุทธ์ทางการผลิตและการตลาดเพื่อชักจูงให้ผู้บริโภคมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย พบว่าราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย พบว่าราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียมากที่สุด รองลงมาคือ รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย และราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ตามลำดับ โดยพิจารณาจากค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.822 0.695 และ 0.256 ตามลำดับ โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ส่วนผลการพยากรณ์ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงขึ้นเรื่อยๆ ตลอดในช่วงเวลาที่ทำการพยากรณ์ จึงนับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะนำไปสู่การส่งออกต่างประเทศมากขึ้น

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานทางทฤษฎีที่กำหนดไว้บางปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกลำไย กล่าวคือ เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ราคาส่งออกลำไยมีค่าเป็นลบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าเมื่อราคาส่งออกลำไยสูงขึ้นมีผลทำให้ปริมาณความต้องการลำไยลดลง ในทางกลับกันถ้าราคาส่งออกลำไยลดลงจะส่งผลให้ปริมาณความต้องการลำไยสูงขึ้น เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ของราคาส่งออกทุเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ในกรณีนี้ทำให้รู้ว่าทุเรียนเป็นสินค้าประกอบกันของลำไย แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีความต้องการบริโภคลำไยลดลงการบริโภคทุเรียนจะมีแนวโน้มลดลงด้วย และเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียมีค่าเป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าเมื่อรายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียสูงขึ้นจะมีผลให้ความต้องการลำไยสูงขึ้น และผลจากการศึกษาอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย พบว่าค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียอันเนื่องมาจากตัวแปรต่างๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย ราคาส่งออกทุเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย มีค่าเท่ากับ 0.224 0.122 และ 0.258 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซีย คือ ราคาส่งออกลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวนี้มีลักษณะความยืดหยุ่นมาก (elastic) ดังนั้น สามารถใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาได้ เพราะการลดต้นทุนการผลิตและการส่งออกเพื่อให้ลำไยของไทยราคาถูกลงจะมีผลจูงใจให้เกิดการบริโภคลำไยของไทยในอินโดนีเซียมากขึ้น และการลดราคาส่งออกจะมีผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกลำไยอีกชนิดหนึ่งคือ รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของอินโดนีเซีย พบว่าค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวมีลักษณะความยืดหยุ่นน้อย (inelastic) แสดงว่าเมื่อรายได้ของประชากรเปลี่ยนแปลงก็จะมีผลกระทบต่อปริมาณความต้องการบริโภคมากนัก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียที่เป็นประเทศนำเข้าที่สำคัญ รวมทั้งการศึกษาสภาพการผลิต การตลาดส่งออกของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ทำให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มปริมาณการส่งออกในประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. จากการศึกษาอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยในตลาดต่างประเทศพบว่าราคาส่งออกลำไยเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการกำหนดอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียซึ่งเป็นตลาดหลักในการส่งออกลำไยของไทย โดยค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยเป็นแบบยืดหยุ่นมาก ดังนั้นนโยบายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมราคาเพื่อการส่งออกสมควรที่จะได้นำมาใช้เพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปยังทั้งสองประเทศ โดยหาทางลดค่าใช้จ่ายในการส่งออกซึ่งจะทำให้ราคาลำไยส่งออกของไทยลดลงตามไปด้วย โดยค่าใช้จ่ายในการส่งออกที่ควรจะลดลงคือ อัตราค่าระวางในการขนส่งทั้งทางเรือและทางอากาศ ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้ส่งออกประสบอยู่เกี่ยวกับความไม่เพียงพอของระวางขนส่งและอัตราค่าระวางที่สูง ในด้านการ

ผลิตควรมีการปรับปรุงขั้นตอนการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อลดต้นทุนในการผลิตให้ได้ปริมาณผลผลิตที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออกที่มากขึ้นเป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ราคาส่งออกลำไยลดลง นอกจากนี้ในด้านการเงิน ควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อเกษตรกรและสหกรณ์และภาครัฐ ทั้งนี้เมื่อราคาส่งออกลดลงผู้บริโภคจะมีปริมาณความต้องการลำไยมากขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตต้องมีการเพิ่มปริมาณการผลิต จึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้เงินมากขึ้น

2. การใช้นโยบายที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและรักษาคุณภาพผลผลิตให้ดูน่ารับประทาน เป็นที่สนใจและรู้จักของผู้บริโภค โดยการคัดแยกเกรดอย่างมีมาตรฐานมีบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดทันสมัย และดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงต่อเนื่องทุกปี เมื่อจำนวนประชากรหรือรายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซียเพิ่มสูงขึ้น จะส่งผลให้ช่วยเพิ่มปริมาณการส่งออกให้เพิ่มขึ้นได้อีกทางหนึ่ง โดยเฉพาะฮ่องกงซึ่งเป็นตลาดหลักที่สำคัญของประเทศไทยควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงคุณภาพที่ดีของลำไยไทย เนื่องจากประชากรฮ่องกงมีรายได้สูง ฮ่องกงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักของไทย และยังเป็นการนำเข้าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก (re-export) อีกด้วย

3. การศึกษาลำไยในภาครัฐส่วนใหญ่จะเน้นทางด้านเกษตรเป็นหลัก ข้อมูลการวิเคราะห์ในเชิงพาณิชย์ยังมีน้อย ข้อมูลแต่ละส่วนกระจายตามหน่วยงานต่างๆ ควรมีการรวบรวมเป็นระบบซึ่งจะเป็นผลดีแก่เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาในการผลิตลำไย ขั้นตอนต่างๆของตลาดส่งออกลำไยของไทย ภาครัฐให้ความร่วมมือกับภาคเอกชนในด้านข้อมูลต่างๆ ที่สามารถให้ได้มารวบรวมเพื่อการศึกษาเรื่องลำไยอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2547. “ข้อมูลการค้าไทย-ฮ่องกง”. <http://www.depthai.go.th>.

กระทรวงพาณิชย์. 2547. “ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลไม้ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2545-2546 .

<http://www.moc.go.th>.

กรมส่งเสริมการส่งออก. 2547ก. “มูลค่าการนำเข้าลำไยของฮ่องกงจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ.

2543-2546 . <http://www.depthai.go.th>.

กรมส่งเสริมการส่งออก. 2547ข. “มูลค่าการนำเข้าลำไยของอินโดนีเซียจากประเทศต่างๆ ปี พ.ศ.

2543-2546 . <http://www.depthai.go.th>.

กรมส่งเสริมการส่งออก. 2547ค. “พื้นที่ปลูกทั้งหมด พันธุ์ ผลผลิตเฉลี่ยทางวิชาการ ผลผลิตเฉลี่ย
ของเกษตรกร และแหล่งปลูกลำไยปี พ.ศ. 2547 . <http://www.depthai.go.th>.

กรมศุลกากร. 2546ก. ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศไทยปี พ.ศ. 2535-2536. กรุงเทพมหานคร.
กรมศุลกากร.

กรมศุลกากร. 2547ข. “ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยไปยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ปี พ.ศ.

2544-2546 . <http://www.customs.go.th>.

กรมศุลกากร. 2547ค. “ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลไม้ของไทยที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2545-2546 .

<http://www.customs.go.th>.

กรมศุลกากร. 2547ง. “ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย ปี

พ.ศ. 2542-2546 . <http://www.customs.go.th>.

กรมศุลกากร. 2547จ. “ราคานำเข้าลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียปี พ.ศ. 2542-2546 .

<http://www.customs.go.th>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กลุ่มเกษตรสัญจร. 2544. **ลีนจี-ลำไย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บีเอสกรุ๊ป.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544. **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-10**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจษฎา พลฤกษ์ชัย. 2541. **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกลำไยสดของไทย**. กรุงเทพมหานคร: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย. 2548. “ศัพท์น่ารู้”.
<http://www.afet.or.th/knowledgeglossary>.
- ทัศนัวรรณ ทองพูน. 2543. **การวิเคราะห์อุปสงค์ และราคาลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยของไทย**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นที เชียรศิริชัย. 2534. **การวิเคราะห์ปัญหาและสู่ทางการส่งออกผลไม้สดของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นราทิพย์ ชุติวังศ์. 2542. **เศรษฐศาสตร์การจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปียวรรณ สกฤตเจริญ. 2539. **โอกาสขยายตลาดส่งออกลำไย**. เชียงใหม่: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภารดี ประเสริฐลาภและคณะ. 2542. **เศรษฐศาสตร์จุลภาค**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รังสรรค์ โนชัย. 2531. **การวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกมะม่วงของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรลักษณ์ โชตานนท์. 2543. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกผลไม้. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วราภรณ์ เชื้อนเพชร. 2532. ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่ออุปสงค์และอุปทานการส่งออกผลไม้ของไทย. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศรีวงศ์ สุมิตรและสาลินี วรบัณฑิต. 2542. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิรินธร เจริญวงศ์. 2545. การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋องของไทยไป กรุงเทพมหานคร: ปัญหาพิเศษปริญญาตรี, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2540. การผลิตการตลาดผลไม้ปี 2538/2539. กระทรวงเกษตร และ สหกรณ์.

สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ เมืองฮ่องกง. 2546. “ภาวะตลาดผลไม้ฤดูหนาว-ร้อนในตลาดฮ่องกง”. <http://www.depthai.go.th/Interdata/Doctohlm>

สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ เมืองฮ่องกง. 2546. “ตลาดขายส่งผลไม้ในฮ่องกง”. <http://www.depthai.go.th/Interdata/Doctohlm>

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา. 2546. “ตลาดผลไม้กลางในอินโดนีเซีย” <http://www.depthai.go.th/Interdata/Doctohlm>

International Monetary Fund. 2003. **International Financial Statistics Yearbook.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ข้อมูลประกอบเพิ่มเติมต่างๆ

ตารางภาคผนวกที่ 1 การคิดสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าของฮ่องกงจากประเทศต่างๆปี พ.ศ. 2543-2546

ประเทศ	ปี พ.ศ.			
	2543	2544	2545	2546
ไทย	$\frac{335.37}{337.34} \times 100$	$\frac{377.38}{379.38} \times 100$	$\frac{357.38}{363.96} \times 100$	$\frac{258.15}{262.53} \times 100$
จีน	$\frac{1.54}{337.34} \times 100$	$\frac{1.42}{379.38} \times 100$	$\frac{5.92}{363.96} \times 100$	$\frac{3.36}{262.53} \times 100$
ออสเตรเลีย	$\frac{0.01}{337.34} \times 100$	$\frac{0.04}{379.38} \times 100$	$\frac{0.04}{363.96} \times 100$	$\frac{0.02}{262.53} \times 100$
เวียดนาม	$\frac{0}{337.34} \times 100$	$\frac{0}{379.38} \times 100$	$\frac{0.13}{363.96} \times 100$	$\frac{0.02}{262.53} \times 100$
ไต้หวัน	$\frac{0}{337.34} \times 100$	$\frac{0}{379.38} \times 100$	$\frac{0.65}{363.96} \times 100$	$\frac{0.78}{262.53} \times 100$
สหรัฐอเมริกา	$\frac{0}{337.34} \times 100$	$\frac{0}{379.38} \times 100$	$\frac{0.20}{363.96} \times 100$	$\frac{0.20}{262.53} \times 100$
ประเทศอื่นๆ	$\frac{0.42}{337.34} \times 100$	$\frac{0.54}{379.38} \times 100$	$\frac{0.27}{363.96} \times 100$	$\frac{0}{262.53} \times 100$
รวม	100	100	100	100

ที่มา: (จากการคำนวณตารางที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 การคิดสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าของอินโดนีเซียจากประเทศต่างๆปี พ.ศ.
2543-2546

ประเทศ	ปี พ.ศ.			
	2543	2544	2545	2546
ไทย	$\frac{11.89}{12.00} \times 100$	$\frac{7.59}{7.71} \times 100$	$\frac{14.57}{14.91} \times 100$	$\frac{15.58}{15.80} \times 100$
จีน	$\frac{0.01}{12.00} \times 100$	$\frac{0.03}{7.71} \times 100$	$\frac{0.11}{14.91} \times 100$	$\frac{0.09}{15.80} \times 100$
ออสเตรเลีย	$\frac{0.03}{12.00} \times 100$	$\frac{0.01}{7.71} \times 100$	$\frac{0.01}{14.91} \times 100$	$\frac{0.01}{15.80} \times 100$
เวียดนาม	$\frac{0.04}{12.00} \times 100$	$\frac{0}{7.71} \times 100$	$\frac{0.03}{14.91} \times 100$	$\frac{0}{15.80} \times 100$
ไต้หวัน	$\frac{0.04}{12.00} \times 100$	$\frac{0.01}{7.71} \times 100$	$\frac{0.01}{14.91} \times 100$	$\frac{0}{15.80} \times 100$
สหรัฐอเมริกา	$\frac{0}{12.00} \times 100$	$\frac{0.01}{7.71} \times 100$	$\frac{0.01}{14.91} \times 100$	$\frac{0}{15.80} \times 100$
ประเทศอื่นๆ	$\frac{0.02}{12.00} \times 100$	$\frac{0.07}{7.71} \times 100$	$\frac{0.17}{14.91} \times 100$	$\frac{0.11}{15.80} \times 100$
รวม	100	100	100	100

ที่มา: (จากการคำนวณตารางที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3 ปริมาณการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย และราคา
ส่งออก (F.O.B) ลำไยของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียระหว่างปี
พ.ศ. 2535-2546

ปี พ.ศ.	ฮ่องกง		อินโดนีเซีย	
	ปริมาณการส่งออก	ราคาส่งออก	ปริมาณการส่งออก	ราคาส่งออก
	(ตัน)	(บาท/ก.ก.)	(ตัน)	(บาท/ก.ก.)
2535	7,281	20.42	536	23.12
2536	13,080	17.64	1,544	21.29
2537	21,397	21.81	3,019	18.89
2538	22,714	26.53	3,075	25.40
2539	48,734	19.81	4,539	25.34
2540	63,529	25.15	6,922	21.82
2542	20,914	23.98	6,960	26.18
2543	52,234	18.33	18,937	20.45
2544	68,742	16.53	14,535	22.62
2545	66,046	14.34	23,782	21.28
2546	31,478	17.01	22,854	23.61

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2547)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 4 ปริมาณการส่งออกทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซีย และราคา
ส่งออก (F.O.B) ทุเรียนของไทยไปยังฮ่องกงและอินโดนีเซียระหว่างปี
พ.ศ. 2535-2546

ปี พ.ศ.	ฮ่องกง		อินโดนีเซีย	
	ปริมาณการส่งออก	ราคาส่งออก	ปริมาณการส่งออก	ราคาส่งออก
	(ตัน)	(บาท/ก.ก.)	(ตัน)	(บาท/ก.ก.)
2535	7,371	17.96	1	52.68
2536	10,057	18.23	129	32.84
2537	8,106	14.67	85	23.93
2538	1,172	13.12	156	1.78
2539	23,015	15.56	279	27.10
2540	29,570	15.93	1,238	21.81
2542	61,423	17.39	121	28.19
2543	48,802	15.69	1,527	23.13
2544	70,588	14.42	4,196	23.78
2545	45,963	18.90	6,250	25.77
2546	33,406	13.62	5,713	20.72

ที่มา: (กรมศุลกากร, 2547)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 5 รายได้ประชาชาติของฮ่องกงและอินโดนีเซีย และดัชนีราคาผู้บริโภคของ
ประชากรฮ่องกงและอินโดนีเซียระหว่างปี พ.ศ. 2535-2546

ปี พ.ศ.	ฮ่องกง		อินโดนีเซีย	
	รายได้ประชาชาติต่อหัว	ดัชนีราคาผู้บริโภค	รายได้ประชาชาติต่อหัว	ดัชนีราคาผู้บริโภค
	(ดอลลาร์ฮ่องกง)	ปีฐาน 2539 = 100	(รูเปีย)	ปีฐาน 2539 = 100
2535	134,404	89.4	1,663,812	71.7
2536	152,186	92.1	1,907,257	78.0
2537	168,283	94.5	2,176,984	84.7
2538	174,843	97.1	2,552,649	92.7
2539	187,258	100	3,704,760	100
2540	206,323	102.3	11,593,250	106.2
2542	187,739	106.2	5,786,469	202.6
2543	191,960	109.8	6,656,520	210.3
2544	187,882	112.9	7,863,756	234.5
2545	183,814	114.7	8,696,079	262.3
2546	178,225	117.3	9,428,100	279.6

ที่มา: (International Monetary Fund, 2003)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การแสดงผลการวิเคราะห์ทางเครื่องพิมพ์

ผลการวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกลำไยของไทยไปยังฮ่องกง

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
LNQD	37831.727	22603.8607	11
LNPL	2.9575	.2515	11
LNPLi	2.7344	.1673	11
LNNI	12.0522	8.832E-02	11

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	LNPLi LNPL LNNI		Enter

a. All requested variables entered

b. Dependent variable: LNQD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Correlations

		LNQD	LNPL	LNPLi	LNNI
Pearson Correlation	LNQD	1.000	-.534	-.430	.320
	LNPL	-.534	1.000	.297	.530
	LNPLi			1.000	-.081
	LNNI	-.430	.297	1.000	-.081
		.320	.530	-.081	1.000
Sig. (1-tailed)	LNQD	.	.091	.187	.337
	LNPL	.091	.	.374	.094
	LNPLi	.187	.374	.	.812
	LNNI	.337	.094	.812	.
N	LNQD	11	11	11	11
	LNPL	11	11	11	11
	LNPLi	11	11	11	11
	LNNI	11	11	11	11

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error Of the Estimate	Durbin-Watson
1	.968 ^a	.936	.909	.2224	2.349

a. Predictors: (Constant), LNNI, LNPLi, LNPL

b. Dependent Variable: LNQD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficient	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1 (Constant)	-65.498	11.667		-5.614	.001
LNPL	-2.565	.360	-.876	-7.119	.000
LNPLi	-1.104	.461	-.251	-2.394	.048
LNNI	7.171	.983	.860	7.295	.000

a. Dependent Variable: LNQD

Residuals Statistics^a

	Minimum	maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	8.6546	11.0232	10.3302	.7130	11
Residual	-.3226	.2384	4.037E-15	.1861	11
Std. Predicted Value	-2.350	.972	.000	1.000	11
Std. Residual	-1.450	1.072	.000	.837	11

a. Dependent Variable: LNQD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ห้อุปสงค์เพื่อการส่งออกค้าขายของไทยไปยังอินโดนีเซีย

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
LNQD	9700.2727	8723.0514	11
LNPL	2.7979	.5350	11
LNPLi	2.7262	.9791	11
LNNI	15.0172	.4215	11

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables		Method
	Entered	Removed	
1	LNQD LNPLi LNPL	.	Enter

a. All requested variables entered

b. Dependent variable: LNQD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Correlations

		LNQD	LNPL	LNPLi	LNNI
Pearson Correlation	LNQD	1.000	-.595	-.437	.138
	LNPL	-.595	1.000	.424	-.093
	LNPLi	-.437	.424	1.000	-.051
	LNNI	.138	-.093	-.051	1.000
Sig. (1-tailed)	LNQD	.	.000	.179	.687
	LNPL	.000	.	.193	.785
	LNPLi	.179	.193	.	.881
	LNNI	.687	.785	.881	.
N	LNQD	11	11	11	11
	LNPL	11	11	11	11
	LNPLi	11	11	11	11
	LNNI	11	11	11	11

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error Of the Estimate	Durbin-Watson
1	.971 ^a	.943	.919	.3426	2.288

a. Predictors: (Constant), LNNI, LNPLi, LNPL

b. Dependent Variable: LNQD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficient	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1 (Constant)	4.030	3.974		1.014	.344
LNPL	-1.822	.224	-.810	-8.122	.000
LNPLi	-.256	.122	-.209	-2.098	.074
LNNI	.695	.258	.243	2.691	.031

a. Dependent Variable: LNQ

Residuals Statistics^a

	Minimum	maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	6.7828	10.0716	8.6662	1.1692	11
Residual	-.4987	.6181	4.845E-16	.2866	11
Std. Predicted Value	-1.611	1.202	.000	1.000	11
Std. Residual	-1.456	1.804	.000	.837	11

a. Dependent Variable: LNQD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ผลการพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่จะนำมาใช้พยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกของไทยไป
ฮ่องกงและอินโดนีเซียในอนาคต

ตารางภาคผนวกที่ 6 การพยากรณ์ราคาส่งออก (F.O.B.) ค่าไทยของไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคา
ผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	สมการแนวโน้มแบบ	
	เส้นตรง	เอ็กซ์โพเนนเชียล
2547	18.01	9.97
2548	7.74	9.18
2549	17.46	8.45
2550	17.18	7.78
2551	16.90	7.17
MSE	0.01	1.04

ตารางภาคผนวกที่ 7 การพยากรณ์ราคาส่งออก (F.O.B.) ทุเรียนของไทยไปฮ่องกงปรับด้วยดัชนี
ราคาผู้บริโภค (CPI) ของฮ่องกง ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	สมการแนวโน้มแบบ	
	เส้นตรง	เอ็กซ์โพเนนเชียล
2547	13.51	17.39
2548	13.31	17.43
2549	12.75	17.46
2550	12.37	17.50
2551	11.99	17.53
MSE	0.02	0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 8 การพยากรณ์รายได้ประชาชาติของฮ่องกงปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)
ของฮ่องกง ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	สมการแนวโน้มแบบ	
	เส้นตรง	เอ็กซ์โพเนนเชียล
2547	203,662.10	380,098.10
2548	209,026.50	418,703.80
2549	214,390.90	461,230.60
2550	219,755.20	508,076.70
2551	225,119.60	559,680.90
MSE	2,400,350.05	37,108,251.01

ตารางภาคผนวกที่ 9 การพยากรณ์ราคาส่งออก (F.O.B.) ลำไยของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนี
ราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	สมการแนวโน้มแบบ	
	เส้นตรง	เอ็กซ์โพเนนเชียล
2547	23.03	15.21
2548	23.04	14.53
2549	23.05	13.89
2550	23.06	13.27
2551	23.07	12.67
MSE	0.00	0.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 10 การพยากรณ์ราคาส่งออก (F.O.B.) ทูเรียนของไทยไปอินโดนีเซียปรับด้วย
ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของอินโดนีเซีย ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	สมการแนวโน้มแบบ	
	เส้นตรง	เอ็กซ์โพเนนเชียล
2547	7.46	5.69
2548	3.95	4.56
2549	0.43	3.65
2550	-3.08	2.94
2551	-6.60	2.35
MSE	1.28	61.50

ตารางภาคผนวกที่ 11 การพยากรณ์รายได้ประชากรของอินโดนีเซียปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค
(CPI) ของอินโดนีเซีย ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ปี พ.ศ.	สมการแนวโน้มแบบ	
	เส้นตรง	เอ็กซ์โพเนนเชียล
2547	10,348,710	11,757,320
2548	11,115,358	13,832,100
2549	11,882,005	16,273,010
2550	12,648,653	19,144,660
2551	13,415,301	22,523,062
MSE	73,355,054,898	6,911,234,881

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้